

JEGYZŐKÖNYV KIVONAT

Az Országos Bírói Tanács
2019. december 4. napján 8:00 órai kezdettel
a Legfőbb Ügyészség Vargha Ferenc termében megtartott ülésén
az Országos Bírói Hivatal elnökének tisztségére jelölt személy meghallgatásáról

Jelen vannak:

Dr. Darák Péter, a Kúria elnöke
Dr. Rochlitz Zoltán László, az OBH elnöke
Dr. Vasvári Csaba az OBH elnökhelyettese
Dr. Hilbert Edit
Dr. Szabó Sándor
Dr. Fatalin Judit
Dr. Léhmann Zoltán
Dr. Vadász Viktor
Dr. Gaider Bálint
Dr. Matusik Tamás
Dr. Csontos Katalin
OBH tagok

Dr. Répássy Árpád OBH elnökhelyettese
Dr. Vízkelety Mariann Igazságügyi Minisztérium politikai államtitkár
Dr. Lajtár István Közjogi Legfőbb Ügyész helyettes
Dr. Anka Tibor a MOKK elnökhelyettese
Dr. Bánáti János a Magyar Ügyvédi Kamara elnöke (8.22 órától)
Dr. Oltai Judit Zsófia, a MABIE elnöke (8.31 órától)

Jegyzőkönyvvezető 8:00-tól dr. Illés Szabina bírósági titkár, 8.15-től Németh Andrea tisztviselő.

Dr. Rochlitz Zoltán:

Megállapítom, hogy a mai ülésen az OBH valamennyi tagja megjelent. Jelen van továbbá a tanácskozási joggal rendelkezők közül dr. Vízkelety Mariann államtitkár asszony, az Országos Bírói Hivatal részéről Dr. Répássy Árpád, az OBH elnökhelyettese, dr. Lajtár István, a Legfőbb Ügyész közjogi helyettese, Dr. Anka Tibor a MOKK elnökhelyettese. A MABIE elnöke jelezte, hogy késni fog, az ügyvédi Kamara részéről nem kaptunk visszajelzést. Köszöntöm a megjelenteket. Megállapítom, hogy az Országos Bírói Tanács ülése határozatképes.

Korábban megküldtünk egy napirendi javaslatot. Ehhez képest a tegnapi napon az Országgyűlés elnökétől megkaptuk az előterjesztést, hogy az OBH meghallgatást követően nyilvánítson véleményt dr. Senyei György Barna tanácselnök személyéről, akit a köztársasági elnök az OBH elnöki posztjára jelölt. A jelöltet 9 órára hívtuk meg az OBH ülésére.

Ezért az eredeti napirendi javaslat helyett 1. pontként az elnökjelölt meghallgatására kerülne sor. A meghallgatást követően döntenénk a további napirendről.

Az OBT tagjai 11 igen szavazattal elfogadják, hogy az ülés 1. napirendi pontja az OBH elnökének jelölt személy meghallgatása.

Dr. Rochlitz Zoltán:

A meghallgatással kapcsolatosan az ügyrendi bizottságnak az a javaslata, hogy a jelöltnek a megérkezését követően lehetőséget adnánk arra, hogy negyed óra terjedelemben kifejtse a elképzeléseit és ezt követően lenne arra lehetőség, hogy kérdéseket intézzünk a jelölthöz. Először az OBT tagjai, majd a tanácskozási joggal rendelkezők is kérdezhetnek és utána kerül határozathozatalára.

Dr. Vadász Viktor:

Olyan gyorsan került módosításra az eredeti napirend érthető okokból, hogy senki nem értesült erről, és a bírák sem tudják, hogy ma lesz ez a meghallgatás, noha ez az egyik legfontosabb jogköre az OBT-nek. javaslom ezért, hogy a mai napon reggel adjunk ki közleményt, hogy most történik a meghallgatás, és miután megszületett az OBT döntése, tájékoztassuk a sajtó képviselőit a döntésről és indokairól.14.00 órai időpontot javaslok a sajtó tájékoztatására.

Dr. Rochlitz Zoltán megállapítja, hogy 8:22 órakor megérkezik dr. Bánáti János.

Dr. Rochlitz Zoltán szavazásra bocsátja a sajtó tájékoztatásával kapcsolatos javaslatot. Az OBT tagjai 11 igen szavazattal elfogadják, hogy 14:00 órakor sor kerüljön a sajtó tájékoztatására, amelyet a sajtósóvivő tart.

Dr. Csontos Katalin:

Mi lesz a sajtótájékoztató szövege?

Dr. Vadász Viktor:

A 9:00 órai közlemény: dr. Áder János köztársasági elnök 2019. december 2. napján dr. Senyei György Barnát, a Fővárosi Ítéltábla tanácselnökét jelölte az Országos Bírósági Hivatal elnöki tisztségére. Dr. Kövér László az Országgyűlés elnöke 2019. december 3. napján tájékoztatta az Országos Bírói Tanácsot és kérte a jelölt véleményezését. A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló törvény 130. § (3) bekezdés a) pontja úgy rendelkezik, hogy az OBT személyes meghallgatás alapján előzetes véleményt nyilvánít az OBH elnökének tisztségére jelölt személyről. A személyes meghallgatást az Országos Bírói Tanács 2019. december 4. napjára kitűzött ülésén 9.00 órai kezdettel tartja meg. Az Országos Bírói Tanács a meghallgatás eredményéről a sajtó képviselőit 2019. december 4. napján 14.00 órakor az Országos Bírósági Hivatal 1055 Budapest, Szalay utca 16. 129. számú tanácsstermében tájékoztatja.

Észrevétel nem érkezett. Dr. Vadász Viktor rövid időre elhagyja a termet. A tanácskozássra jogosultaknak átadásra kerül az országgyűlés elnökének előterjesztéséből 1-1 példány.

Dr. Rochlitz Zoltán:

Mielőtt megérkezne tanácselnök úr több technikai és eljárási kérdés merült fel, amivel kapcsolatban állást kellene foglalnunk.

Az első, amire részint már utaltam is, hogy a kérdésfeltevés kapcsán abban állapodott meg az ügyrendi bizottság, hogy javasolja, hogy a tanácskozási joggal rendelkezők is tehessenek fel kérdéseket, a jegyzőkönyvezés kapcsán pedig az lenne a mi álláspontunk, hogy a meghallgatásról szó szerinti jegyzőkönyv készüljön.

Dr. Rochlitz Zoltán megállapítja, hogy 8.31 órakor megérkezik a MABIE elnöke dr. Oltai Judit Zsófia.

Dr. Hilbert Edit:

Csak azt szerettem volna javasolni megerősítésként, hogy különösen fontos a szó szerinti jegyzőkönyvezés, mert a meghallgatásról szóló jegyzőkönyvet közzé kell tenni.

Dr. Rochlitz Zoltán:

A következő kérdés magával a tanácskozással kapcsolatosan merült fel, hogy ez nyílt ülésen történik-e vagy zárt formában kerüljön sor a tanácskozásra. Ezzel kapcsolatosan felmerül, hogy nyílt ülésen kerüljön sor a tanácskozásra, ami nyilván együtt jár azzal, hogy akkor jelen lehetnek a tanácskozásra jogosultak is, illetőleg rögzítésre is kerül.

Dr. Hilbert Edit:

Én látnám indokát a zárt tanácskozásnak is, mert egy testület döntései, és itt az OBT véleménye ez, általában zárt tanácskozásban szokott megszületni, és így egy indokolt határozatot fogunk hozni. Annak a megszövegezése a zárt tanácskozásban azzal is jár, hogy a jegyzőkönyv sem készül nyilván az ülésnek erről a részéről. Egy határozat megszövegezésénél szavakon, mondatrészekben vitatkozunk. Most beszéltük meg a szó szerinti jegyzőkönyvezést, ez azt gondolom, hogy megfontolandóvá teszi azt, hogy a tanácskozás maga zárt legyen és határozat megszövegezése is.

Dr. Darák Péter:

Azt hiszem, hogy nincs akadálya egyiknek sem. Ha az SZMSZ szerinti megfelelő javaslattétel a tagok részéről a zárt ülésre megtörténik és az utána a testület szavaz, akkor lehet zárt ülés, de amíg nincs ilyen indítvány, addig szerintem nem.

Dr. Vasvári Csaba:

Én valamiféle hibrid megoldást is el tudnék képzelni. A döntés kialakítását megelőző tanácskozás legyen zárt, de a szavazás már legyen nyilvános. Sőt, a magam részéről a jelölt támogatásáról névszerinti szavazást indítványozok.

Dr. Léhmann Zoltán:

Én a mellett vagyok, amit – megelőzve a gondolatomat – Vasvári Csaba mondott, hogy a véleményünk kialakulásában elengedhetetlen az, hogy a jelölt meghallgatását követően mi 11-

en vitatkozzunk, érveljünk és annak alapján hozza meg ki-ki a saját döntését. Úgy gondolom, hogy ez a vita, ami közöttünk fog zajlani, nem tartozik másra. Azzal kapcsolatban abszolút egyetérték Vasvári Csabával, hogy miután maga a döntés az, hogy akár név szerint, akár titkosan ki hogyan dönt, az már lehet transzparens, mindenki vállalja a saját véleményét. Úgy gondolom, ekkor már nyugodtan jelen lehetnek a tanácskozási jogosultak, de magánál a személyes döntés kialakulásakor, a vélemény formálásánál szerencsésebb lenne, ha csak mi 11-en lennénk jelen.

Dr. Rochlitz Zoltán:

Ezzel kapcsolatban van-e esetleg további hozzászólás? Tehát akkor eddig az a javaslat merült fel, hogy maga a tanácskozás zártan történjen, illetve a másik, ami elhangzott, hogy adott esetben a tanácskozás is nyilvános formában történjen.

Dr. Hilbert Edit:

Nincs másik, én is ezzel egyetérték, a határozat megszövegezésére értettem én is csak ezt, tehát egy javaslat van.

Dr. Darák Péter:

Ahogy az SZMSZ előírja a zárt tanácskozást bizonyos számú tag javasolhatja, utána erről a testületnek döntenie kell. Ezen múlik, hogy nyílt vagy zárt lesz-e ez a tanácskozás.

Dr. Vasvári Csaba:

Akkor, ha jól értem, erről ráérünk döntenie a jelölt meghallgatását követően is.

Dr. Rochlitz Zoltán:

Most is dönthetünk ezzel kapcsolatban, határozatképesek vagyunk.

Dr. Csontos Katalin:

Egyetérték azzal, amit Hilbert Edit javasolt, hogy a tanácskozásra zárt módon kerüljön sor, a vélemény kialakítása szempontjából ez fontos dolog a döntést pedig a lehető legszélesebb nyilvánosság mellett hozzuk meg, akár név szerinti szavazással, akár a hagyományos módon.

Dr. Fatalin Judit:

A tanácskozás idejére javasolom zárt ülés elrendelését. Az SZMSZ emlékeim szerint kategorikusan nem sorolja fel azokat az okokat, amelyek esetén zárt ülést lehet tartani, szerintem ez éppen egy olyan indok, amely zárt ülést indokol a tanácskozási részben.

Dr. Rochlitz Zoltán megállapítja, hogy dr. Vadász Viktor visszatért a terembe.

Dr. Rochlitz Zoltán:

A tanácskozással kapcsolatban merült fel az a két lehetőség, hogy maga a tanácskozás is a jelölt meghallgatását követően nyílt ülésen történjen, vagy esetlegesen az zárt formában, hogy ott adott esetben csak a 11 OBK tag legyen jelen.

Dr. Vadász Viktor:

Én kíváncsi vagyok a tanácskozási joggal résztvevő személyek véleményére. Először kérdezzük meg őket, mondják el, hogy mit gondolnak a meghallgatáson elhangzottakról, és utána szükség esetén legyen zárt tanácskozás. Tehát, hogy ne legyen az, hogy a tanácskozásból teljes egészében az ő véleményük kireked ilyen módon és a kérdések után távoznak. Én nem javaslom, hogy távozzanak a kérdések után, de azzal egyetértek, hogy legyen egy olyan rész, amiben zártan tanácskozunk.

Dr. Rochlitz Zoltán:

A teljesség kedvéért mondom, hogy formailag a zárt tanácskozás elrendelése minden esetben úgy történik, hogy miután elrendeltük a zárt tanácskozást, abban is döntenünk kell, hogy a tanácskozási jogosultak jelen lehetnek-e a zárt tanácskozáson, tehát egy olyan megoldás is elképzelhető ebben az esetben, hogy csak jegyzőkönyv nincs, de a tanácskozási joggal rendelkezők is jelen vannak, döntenünk kell ebben is az SZMSZ szerint.

Dr. Vasvári Csaba:

Megpróbálom határozati javaslat formába önteni ezt a duplán öszvér megoldást. Arra teszek indítványt, hogy a meghallgatást követően eleinte olyan zárt tanácskozásban folytassuk a munkánkat, ahol a tanácskozási jogosultak is részt vesznek, majd a szövegszerű vélemény kialakításakor egy tanácskozási joggal részt vevők nélküli zárt ülésen fejezzük be ezt a részét a munkánknak, végül a szavazás már a teljes nyilvánosság előtt történjen. Így a tanácskozási joggal jelenlévők véleményét is be tudjuk csatornázni a döntéshozatali eljárásba.

Dr. Rochlitz Zoltán szavazásra bocsátja dr. Vasvári Csaba javaslatát, amely szerint zártan kerülne sor a tanácskozásra azzal, hogy először azon a tanácskozási joggal résztvevők is jogosultaknak jelen lenni, ezt követően a tagok teljesen zárt ülésre térnek át, majd a határozathozatal nyilvános formában történne meg.

Az OBT tagjai 11 igen szavazattal elfogadják, hogy a tanácskozásra és a szavazásra ilyen módon kerüljön sor.

Dr. Rochlitz Zoltán:

A következő kérdés, hogy határozati formában véleményezzünk-e. Az Ügyrendi Bizottság javaslata, hogy számozott határozattal kerüljön sor a döntés meghozatalára. Van-e ezzel kapcsolatban észrevétel, ellenvetés.

Dr. Rochlitz Zoltán megállapítja, hogy észrevétel, ellenvetés nem érkezett.

Dr. Rochlitz Zoltán:

Felmerül a következő kérdés a szavazás módjával kapcsolatban. Nyílt, vagy titkos szavazás, illetőleg adott esetben név szerinti szavazás legyen. A név szerinti szavazáshoz egyébként is a jelenlévő tagok 1/3-ának az indítványa szükséges, tehát legalább 4 tag kell hozzá. Kérem, hogy hozzunk azzal kapcsolatban döntést, hogy a nyílt szavazást támogatják-e a tagok.

Az OBT tagjai 11 igen szavazattal a nyílt szavazást támogatják.

Dr. Vasvári Csaba:

E körben akkor már most javaslatot teszek a név szerinti szavazásra.

Dr. Rochlitz Zoltán megállapítja, hogy összesen 7 tag indítványozta a név szerinti szavazás elrendelését, amely így ebben a formában fog történni.

Dr. Rochlitz Zoltán:

A határozat kapcsán további technikai kérdés, hogy miután személyügyi kérdésként határozza meg az SZMSZ a határozatot, nyilván egy indokolással el kell látnunk a határozatot. Van-e ezzel kapcsolatos észrevétel?

Dr. Rochlitz Zoltán megállapítja, hogy észrevétel, ellenvetés nem érkezett.

Dr. Rochlitz Zoltán:

Az ülés kezdetét követően érkezettekét tájékoztatom, hogy amikor a tanácselnök úr meghallgatását megkezdjük, akkor egy viszonylag rövid, negyedórás időkeretet adnánk neki, hogy kifejtse elképzeléseit és ezt követően lesz lehetőség kérdésésre. Mindenkit majd arra szeretnék kérni, maguk a kérdések is viszonylag rövidek legyenek, tehát ne nagyon hosszú, kifejtő kérdéseink legyenek, illetőleg nyilván oda kell figyelnünk az időkeretre.

Dr. Vasvári Csaba:

Azt javaslom, hogy az OBT tagjai szolgálati idejük sorrendjében kérdezzék majd a jelöltet. Javaslom továbbá, hogy tanácselnök urat – nyilván a kellő tisztelettel – kérjük meg majd arra is, hogy a kérdezőkhöz hasonlóan ő is törekedjen rövid, tömör válaszokat adni, hogy minél több kérdést fel tudjunk tenni.

Dr. Rochlitz Zoltán 8.48 órakor szünetet rendel 9.00 óráig. Az ülés 9.00 órakor folytatódik. Jelen vannak a szünet elrendelését megelőzően a teremben jelenvoltak, a jegyzőkönyv elején rögzítettek szerint. Jelen van továbbá dr. Senyei György Barna, a Fővárosi Ítéltábla tanácselnöke.

Dr. Senyei György Barna meghallgatása

Dr. Rochlitz Zoltán:

Tisztelettel köszöntöm dr. Senyei György Barna tanácselnök urat. A mai napon kerülne sor a meghallgatására, miután Köztársasági elnök úr jelölte az Országos Bírói Hivatal elnöki tisztségére.

A meghallgatás kezdete előtt fontosnak tartom közölni, hogy a tanács döntése szerint szó szerinti jegyzőkönyvvezetésre kerül sor, ennek megfelelően hangrögzítés is lesz, és jegyzőkönyvvezetővel is folyamatosan rögzítjük az elhangzottakat. Szándékaink szerint először lehetőséget adnánk arra, hogy egy 15 perc terjedelemben tanácselnök úr vázolja nekünk az elképzeléseit, és ezt követően kerülne sor a tanács tagjai, majd pedig a tanácskozási jogosok részéről a kérdések feltevésére.

Dr. Senyei György Barna:

Akkor röviden bemutatkozom: Senyei György vagyok, és ha megengedik, akkor ülve teszek a továbbiakban nyilatkozatot. Köszönöm a meghívást tisztelt elnök úr, tisztelt kollégák, tisztelt bírótársaim.

Megpróbálom 15 percre szorítani a lényegi elképzeléseket, hiszen ahogy elnök úr a tegnapi napon felvilágosított, kérdésekkel is készültek a tanács tagjai. Tehát, hogyha röviden kívánok néhány szót szólni, akkor annyit szeretnék előljáróban előre bocsátani, hogy lehet, hogy fogok közhelyes kifejezéseket is használni, de ezért kérem a bocsánatukat. Amit mondok, azt én komolyan is gondolom, és igyekszem majd a közhelyeket kerülni. Hogyha azt a szót, azokat a kifejezéseket használjuk, hogy „békesség” és „rend”, ez alapvető fontosságú, hiszen az igazságszolgáltatás ennek a két fogalomnak a koordinátái között tud alaptörvényi kötelezettségeinek eleget tenni és teljesíteni. Az elmúlt években, hogyha tanulmányozzuk a sajtót, nem is kell tanulmányozni, mert a szemünkbe ötlük, az OBH-OBT ellentét tematizálja a bíróságokkal kapcsolatos híreket, illetőleg az ezzel kapcsolatos cikkeket. Az OBH és az OBT nem ellenségek, de még csak nem is ellenfelek, hanem a bírósági, illetőleg a bírósághoz kapcsolódó szervezetek, amelyek a törvényes működést hivatottak biztosítani.

Az elképzelések közül e körben van egy első és szerintem a legfontosabb, hogy ki kell írni a küldöttválasztást és az OBT-nek helyre kell állítani a teljes létszámot.

A következő lényeges pont most pillanatnyilag akutnak tűnik, szerintem valamennyiünknek, ez a kommunikációs környezetváltozás. Ezzel összefügg nyilvánvalóan az OBT és az OBH szükségtelen és sajtóban exponált szembenállásának a megszűnése, amely továbbra is tematizálja a híreket. A kommunikációs környezettel összefüggésben azt tartom szükségesnek – egy angolszász kifejezést hadd puffogtassak: „back to the classics” – hogy a kommunikáció a bíróságokkal kapcsolatosan a jövőben szorítkozzon a sajtónyilvános ügyekre és az embereket érintő és őket érdeklő bírósági ügyekről, ítéletekről szóljanak, és csak azokról. A bíróság publicitásának, sajtóbeli jelenlétének álláspontom szerint csökkennie kell, mert figyelemmel kell lennünk arra, hogy a bíróság, a bírászkodás körülbelül 1000 éve, vagy akár régebben ugyanazt csinálja. Egy tradicionális szakma, tradicionális hivatás, és ezeket a tradíciókat be kell tartanunk. Egyfajta kommunikáció a tradíciók mellett van, hiszen a nagy klasszikusoktól idézünk és nekünk most megjelent a kiváló idézetekkel kapcsolatos kötet is, amit magam is forgattam és a consilium peritoriumok egyik alapvetése. A bírósági publicitás szükséges csökkentésén én azt értem, hogy maradjunk meg a tárgyalótermekben az ítéletek és a jogesetek megoldásánál. Az utóbbi időszakban én nem tartottam teljesen követendőnek, hogy egy olyanfajta publicitást kaptunk, hogy fesztiválokon jelentek meg bíróságok, illetőleg a bíróságok éjszakáján a múzeumok éjszakájához hasonlóan megjelentek a jogkeresők a bírósági épületekben. Ezekkel a megjelenésekkel véleményem szerint az elérhető előnyök nem kompenzálják a potenciális hátrányokat, ami adott esetben nem minősül tekintélyemelésnek. A kommunikáció tartalmának is változnia kell, úgy gondolom. Az utóbbi időben megjelent kommunikációkban a jelzőknek enyhülnie kellene, a nézetem szerint az utóbbi időben már túl sok volt a „történelmi”, „korszakalkotó” és „egyedülálló” kifejezések használata. Nem tudom és nem is akarom megkerülni a levél esetét, ami most éppen felborzolta a kedélyeket minden társszervnél, és nemcsak társszervnél, mert valaki mondta nekem, hogy még a konditeremben is erről a bizonyos levélről beszéltek olyan összefüggésben, hogy volt, aki azt hitte, hogy egy neves humorista írta. Ezzel a fajta kommunikációval, véleményem szerint, szakítanunk kell. Minősítsenek minket mások, a jelzők pedig enyhüljenek.

A szakmai kérdésekről is beszélnek, hogyha megengedik. Van egy egyedülálló lehetősége a bíróságoknak: a Magyar Igazságügyi Akadémia alapvető jelentőségű, a mai napig korszerű és nagy fontosságú intézményünk, ami nagy kihasználtsággal működik, és alapvetően fontos a működése, azonban az én tapasztalatom szerint itt vannak hiányosságok. Talán nem jó kifejezést használtam, nem hiányosságok, hanem bizonyos balanszokat kell helyreállítanunk a MIA stratégiájában és a működésében. Az én tapasztalatom – javítsanak ki, ha rosszul tudom – de az utóbbi két évben közepes vagy nagyobb gyakorlattal rendelkező bírók a Magyar Igazságügyi Akadémián nem vett részt képzésen, legfeljebb oktatóként volt ott. Itt a hangsúlyt alá kell húznom: támogatom a fiatalokat, és szükségesnek tartom az új generáció képzését. Az új generációt segítenünk kell képzésekkel és egyéb úton, de ezt a problémakört helyre kell állítani. Megint visszautalok oda, hogy a bírászkodás tradicionális szakma. A tradicionális szakma nyilván nem kerülheti el a modernizálást, de a modernizálásnak is véleményem szerint van egy határa. Egyéniesíteni kell a képzéseket. Ez alatt azt értem, hogy magam is részt vettem és hasznosnak is tartom, bizonyos új metodikák bevezetését a bírósági képzésbe; teljesen helyénvaló, amikor ismerjük a „brainstorming”, „snowballing” megoldásokat, fontosnak is tartom, de nem mindegy, hogy melyik közegben. Ugyanis, ha jelentős gyakorlattal rendelkező bírók brainstormingolnak meg snowballing és egyéb modern eljárásokat alkalmaznak, az valóban egy tartalmat keletkeztet, az valóban egy közös gondolkodás, ami megoldásokat fog eredményezni. Amennyiben bírósági titkárok brainstormingot tartanak, az meglehet esetenként, hogy csak találgatás lesz és nem előre mozdító. A kezdő bírónak azt kell megtanítani – és ez a tradicionális képzés – hogy hogyan kell szakértő kirendelő végzést írni. Ezt nem kitalálniuk kell, hanem egy tapasztalt bírónak kell megtanítania. Amikor mi kezdő bírók voltunk, én a mai napig emlékszem – ha megengednek egy ilyen személyes történetet – hogy Palásti lediktálta nekem, hogy kire hányas, milyen számú idézést kell küldeni: 102-es, 103-as, 104-es. A mai napig emlékszem. Megtanították, hogy hogyan kell ítéletet írni, és ezt nem kitaláltuk, mert ezt nem lehet kitalálni. Ezekkel a kitalációkkal időnként találkozom a másodfokú gyakorlatom során. Ezen a ponton, a kezdő bírák képzésében az instruktorbírói rendszernek a dotálására és az erősítésére van szükség; tanítsa meg a gyakorlott bírót a kisebb gyakorlatú bírót.

Használtam a gyakorlott bírók kifejezést. A gyakorlott bírók egy része – értem a hatvanas években született generációt – pillanatnyilag mellőzöttnek érzi magát az előlépési rendszerben. Hangsúlyozom a tudásalapot nem lehet figyelmen kívül hagyni, a tudásalap az nagyon fontos, nem lehet az a bírászkodás alapja, hogy „mert mi ezt így szoktuk”, hiszen ismertünk ilyen tanácsokat, ahol az volt a legfőbb jogszabály, hogy „mi ezt így szoktuk”, de a tudásalap véleményem szerint mindig kettő részből áll. A tudásalapnak egyik része a papír, a végzettség, a többletvégzettség, a szakjogász diploma és így tovább. A tudásalapnak a másik alapvető része a gyakorlat, a bírói gyakorlat. Hány éves bírói gyakorlat van mögöttünk – mert ezt ne vegye senki sértésnek – de a bírászkodás azért nagyban hasonlít az autóvezetéshez. Az vezet jól autót, aki sokat vezet, és nem feltétlenül az, aki több nyelven is fel tudja mondani a „hogyan vezessünk autót” könyvet. Tehát a gyakorlat nem maradhat figyelmen kívül.

A pontrendszer alapvetően jó. Egyetértek a pontrendszerrel, de az egyéniesítése nem maradhat el. Tehát ez a pontrendszer, amit bevezettek, hangsúlyosan fontosnak tartom. Ha megengednek egy személyes megjegyzést. Én is a hatvanas években születtem, pont a legvégén, és azért mondok személyes információt ezzel kapcsolatban. Én nem azért mondom, mert savanyú a szőlő, nekem van kellő pontszámom, tehát tudok igazolni ezeket-azokat, de én ezt általános jelenségként, hibaforrásként látom. A bevezetett ponttáblázatot, pontrendszert mi már négy vagy öt éve látjuk a bírói tanács üléseken, amikor együtt dolgozunk. A pontrendszer alapvetően

csak a papírra koncentrálnak, tehát nem kellően kompenzálnak a gyakorlat szerepe. A pontrendszerben a gyakorlat nem rendelkezik kellő súllyal, és sokszor mechanikus következtetéseket enged, látva azt, hogy öt pont jár azért, ha valaki azt mondja, hogy igazolja, hogy részt vett jogszabálytervezetek véleményezésében. Arról beszéltünk a legutóbbi bírói tanács ülésén, hogy öt pont jár azért, mert valaki beírja, hogy „szerintem az új Ptk. jó” pont, dátum és aláírás. Még csak mérlegelést sem enged ennél az esetnél a rendelet. A gyakorlat jelentőségét azért fontos exponálnunk, mert pillanatnyilag esetenként, nem feltétlen elszigetelt jelenséggé, pontvadászat folyik. Hangsúlyozom, nagyon fontos, hogy publikáljunk, nagyon fontos, hogy idegen nyelveket beszéljünk, elengedhetetlennek tartom a külföldi tanulmányutakat, én magam is jártam. Én alapvető fontosságúnak tartom például az EJTN programokat. Emlékszem még, hogy Matusik Tamás segítségével írtuk meg az egyik legjobb úti jelentést ezzel kapcsolatban. Tehát még egyszer mondom, itt most hangsúlyokat mondom, és amikor valamit exponálok, az nem jelenti azt, más nem fontos. Azonban a fogalmazónak nem kell publikálnia, de még talán a titkárnak sem feltétlenül, hanem meg kell tanulnia, hogy hogyan rendeljünk ki szakértőt.

A humánpolitikailag deprimáló jelenségeket is úgy érzem, hogy csökkenteni kell. A rendszerben való elhelyezkedésnél nagy jelentőséget tulajdonítanak annak, hogy ki ad elő kinek. A tudásmegosztás alapvető fontosságú, de mondjuk nem vagyok biztos abban, hogy az a szerencsés, ha titkárok tartanak előadást a tanácselnököknek. Megint csak visszautalok a szakma tradicionalitására. Ha más nagy fontosságú foglalkozási ággal összehasonlítjuk magunkat – amennyire nekem rálátásom van más szakmákra – főorvosi értekezleten alorvos még nem tartott előadást, és úgy gondolom, hogy nem is fog. Ez az én véleményem. Fontos a tudásmegosztás, csak ez adott esetben – és azért mondtam ezt a kicsit furcsa kifejezést – humánpolitikailag deprimáló, mert magam is találkoztam ilyen jelenséggel, hogy kezdő bíró törvényszéki elsőfokon kezd dolgozni. Valamennyien voltunk kezdő bírók, és tudjuk azokat a bizonytalanságokat. Hangsúlyozom minden ügy fontos, az állampolgárnak, a jogkereső közönségnek, tehát az ügyek között nem tehető különbség fontosságban, azonban az ügy súlya szempontjából, a bíróság szempontjából van jelentősége, hogy milyen szintű ügyben történik tévedés, mert én tárgyaltam olyan pert, ahol az elszakadt bőrkabátról volt szó, és tárgyaltam most 163 milliárd perértékű ügyet is. Nem mindegy, hogy mennyire gyakorlott a bíró. Vezető pozícióban pedig nem szerencsés, amikor már csoportvezető vagy csoportvezető-helyettes még a kezdőbírói tanfolyamra jár. Ez a véleményem. Ez nem jelenti azt, hogy mechanikusan mindig azt mondjuk, hogy a tapasztalat és csak a tapasztalat, de itt egy balansz visszahelyeződést tartok fontosnak.

Elnök úr jelezte, hogy 1 percem van, hát akkor én most eddig jutottam, de van még gondolatom, azt majd talán majd elmondhatom még, majd megpróbálom csúsztatva, a kérdésekre válaszolva.

Az OBT tagok által feltett kérdésekre adott válaszok

Dr. Darák Péter:

Tisztelt Tanácselnök Úr! Négy kérdést terveztem első körben feltenni, elmondom a négyet együtt és aztán utána egyenként, mert nyilván nehéz jegyzetelni ezeket. Az első kérdésem az, hogy kíván-e tájékozódni, vagy esetleg látja-e már azt, hogy hol szükséges kiegyensúlyozni bizonyos fejlesztési igényeket az egész bírói szervezeten belül?

A második kérdésem az, hogy mit kíván tenni azért, hogy a feltételrendszer, a tárgyi és a személyi feltételrendszer még jobban szolgálhassa és támogathassa az ítélkező munkát?

A harmadik kérdésem az, hogy hol lát lehetőséget arra, hogy még inkább erősödjön a hivatal szolgáltató jellege?

Végül a negyedik kérdésem a Magyar Igazságügyi Akadémiát érintené, amellyel összefüggésben már több vonatkozásban is nyilatkozott; így csak azt kérdezem, hogy lát-e lehetőséget arra, hogy bírák szakmai önszerveződése, egyesületei nagyobb szerepet kapjanak a Magyar Igazságügyi Akadémia programjának összeállításában olyan irányból is, hogy sokoldalúbb képzéseket nyújtsanak bírák számára a központi intézményben és, szükségesnek tartja-e a hangsúly újragondolását a területi és a központi képzések vonatkozásában?

Ezek a kérdéseim, az első kérdésem tehát az, hogy a fejlesztési igények kiegyensúlyozási tekintetében lát-e most problémákat, vagy kíván-e tájékozódni ebben az irányban?

Dr. Senyei György Barna:

Tájékozódni mindenképpen kívánok, ez egyértelmű. Amit fontosnak tartok egyértelműen, Elnök Úr kérdése a fejlesztésekkel kapcsolatosan. Hát, az elmúlt években nagyon nagy fejlesztést tapasztaltam. Én még emlékszem, hogy nem is olyan régen még kazettára diktáltam, most pedig szövegfelismerő van. A mai napig csodálattal szemlélem ezt a szövegfelismerőt, a mi generációnknak ez egy fontos jelenség. A fejlesztési igényeket természetesen fel kell mérni, körül kell járni a bírák igényeit. Ebben a körben én, ahol fejlesztési pontot látok: jelentős fejlesztések történtek, de a számítástechnikának a további erősítését nagyon fontosnak tartom.

Elnök úr kérdése irányult a szolgáltató jellegre, hogy hol tartom fejleszhetőnek a szolgáltató jelleget. Ez egy összetett és adott esetben hosszas, vagy hosszabb elemzéssel is viszonylag nehezen megválaszolható kérdés, aminek természetesen megpróbálok eleget tenni. Tehát, a szolgáltató jelleg megőrzése során mindenkor a dinamikus egyensúlyra kell törekednünk. A szolgáltató jelleg, hogy meddig szolgáltató, és meddig vagyunk igazságszolgáltató szerv és ez meddig szolgáltató, és meddig önálló államhatalmi ág, e között nagyon nehéz most erre választ adni. Mert ha ezt 20 évvel ezelőtt kérdezi Elnök Úr, akkor az akkori emlékeim a tárgyalótermi magatartásból, illetőleg a beadványozás hangneméből, azt mondanám, erősítsük a szolgáltató jelleget, de pillanatnyilag és még egyszer mondom, ezt nem mindenkire értem, de közokirati bizonyíték áll a rendelkezésemre, hiszen látom bizonyos ügyekben a beadványokat, hogy egyfajta ilyen hiperszenzitív agresszivitás kettőssége jellemzi a jogkeresők egy részét, és adott esetben egyes irritáló megnyilvánulásoktól az általam egyébként nagyon tisztelt ügyvédi kar egyes tagjai sem tartózkodnak, illetőleg hát adott esetben a Facebookon is exponáltan konkrétan bírókat és bíróságokat is támadnak.

A területi és a központi képzés közötti egyensúly. Én fontosnak tartom a központi képzéseket, ugyanis a központi képzésnek, tehát legyen őszinték, egy bírói képzésnek nem pusztán az a szerepe, hogy most valaki elmondja a kártérítési felelősség kapcsolódó elemeit, mert azért azt nagyjából el tudjuk olvasni és meg tudjuk tanulni. A központi képzés azért is fontos, hogy a bírák találkozhassanak és adott esetben az adott jogkérdéseket megvitathassák, és véleményük tudjanak cserélni és ezt a központi képzést, ezért tartom alapvető fontosságúnak és pontosan a jelentős, komolyabb jogkérdésekben fontosnak tartom a központi képzést és a nagyobb gyakorlattal, míg az alapokat kell a helyi szinten az új generációval elsajátíttatni és a működésüket ebben segíteni.

Dr. Darák Péter:

Köszönöm Tanácselnök Úr. A második kérdésnek volt egy kicsit absztraktabb lehetséges értelmezése is, ez az igazgatás és a szakmai munka viszonyára irányult. Erről nem tudom, hogy tanácselnök úr mit gondol?

Dr. Senyei György Barna:

Az igazgatás és szakmai munka viszonyáról nagyon fontosnak tartom, hogy az igazgatás és a szakmai munka elkülönüljön. Ugyanis ahogy én láttam a kollégiumvezetők tevékenységét, az igazgatás és a szakmai tevékenység a kollégiumvezetők esetében némileg összekeveredett, a szakmai vezetőket egyre jelentősebb adminisztratív kötelezettségek terhelik, és ezek esetenként olyan mennyiséghez jutottak el, amelyek a szakmai tevékenységet hátráltatják. Ami a kollégium elsődleges feladata és célja, hogy a szakmai kérdésekre választ adjon, ezek adott esetben talán elsikkadnak. Tehát a bürokrácia csökkentését ezen a szakmai szinten nagyon fontosnak tartom. A kollégiumvezető ismertessen jogesetet, jelentős eseti döntést, illetőleg ahogyan a régi időben, amikor én kezdő bíró voltam, bementünk a kollégiumvezetőhöz és megkérdeztük, hogy ilyenkor mit kell csinálni. Erre kaptunk egy választ, és adott esetben ez vitte előre az ítélezést.

Dr. Darák Péter:

Köszönöm tanácselnök úr, nagyon szimpatikus válaszokat kaptam a kérdéseimre.

Dr. Hilbert Edit:

Én lennék az első kérdező a választott OBT tagok közül. Azt szeretném tudni, hogy mit tart az OBH jelenleg működő projektjeiből megtarthatónak és mi az, amit nem, ha nem, akkor miért nem és mi a véleménye a különösen Fenntartható Fejlődés Programról?

Dr. Senyei György Barna:

Én ezzel kapcsolatban tanácselnök asszonynak őszinte választ adok. Ahhoz, hogy melyek azok, amik a fenntartható programok és melyek, amik nem, először át kell tekinteni őket, és részleteiben megvizsgálni. Ezt követően valóban fontosnak tartok egyfajta felülvizsgálatot, hogy mi indokolt és mi nem. Hogy most én itt a mai meghallgatáson bármilyen olyan nyilatkozatot tegyek, hogy melyik megszüntethető, ez melyik nem, erre én most nem tudok válaszolni. Természetesen vannak elképzeléseim, hogy mit kell áttekinteni. Ez nem a válasz megkerülése, de erre megalapozott, egyértelmű választ a jelenlegi ismereteim szerint nem tudok adni. Fontosnak tartom nyilvánvalóan a felülvizsgálatot.

A Fenntartható Fejlődés Program kapcsán fontos a fejlődés, de nyilvánvalóan nincs két egyforma ügy, és pillanatnyilag az ügyérkezés mennyisége – amennyire az én személyes tapasztalataim is mutatják – lecsökkent. Optimális vagy legalábbis pozitív fejlődés következett be az ügynevezett előregedett ügyek esetében is. A fejlődés akkor tartható fenn, hogyha a környezetet is vizsgáljuk, és fontos, hogy a mutatók pozitívak legyenek és a fejlődés irányába mutassanak, de láttam olyan jelenséget, amikor úgy jártak el, hogy ne legyen két éven túli az ügy, ezért inkább gyorsan kirúgta maga alól a széket a bíró, meghozta az ítéletet, ezt követően pedig jött a hatályon kívül helyezés. Nem jelenti azt, hogy engednünk kellene érdemben a pozitív mutatókból és az időszerűség jelentőségéből, azonban ez ne legyen egy mechanikus

igény. A számok pillanatnyilag – úgy tűnik – hogy mellettünk állnak, de bizonyos jelenségeket figyelembe kell venni. Mert például, én a saját tapasztalatomból is tudom, hogy lesznek olyan előregedett ügyek, ami tulajdonképpen egy természetes jelenség, most lesz egy civilisztikai ügyelőregedés az ítélőtáblán és a törvényszékeken is nem is olyan sokára – vagy ez már most is van – azon egyszerű oknál fogva, hogy a civilisztikai ügyérkezés jelentős részét kitevő devizahiteles ügyekből, 200-300-400 fel volt függesztve egy-másfél évre különféle európai uniós eljárások miatt. Ez szükségképpen azt jelenti, hogy lesz majd egy utóbb kompenzálásra kerülő átmeneti előregedés, amelyet kezelni kell. Tudomásul kell venni, ez egy természetes jelenségnek minősül.

Dr. Hilbert Edit:

Már érintette a bevezetőjében is, Darák elnök úr kérdésére is, de én azt gondolom, hogy a bíró füleknél annyira jó ezt hallani, ezért a megerősítését szeretném hallani annak, hogy miként látja a szakmai és a központi igazgatást elválaszthatónak. Nem véletlen ez a többszöri rákérdezés erre, hiszen az OBH nagyon átvette azt a szerepet, ami a szakmai szerepet is jelentette, adott esetben a kollégiumvezetők országos értekezleténél, az egyes hálózatok kialakításánál. Tehát ezt miként kívánja ezt folytatni, illetve mit kíván módosítani rajta?

Dr. Senyei György Barna:

Értem, tehát ezek, ami már fel is merült, hogy adott esetben már felmerültek azok a problémák, hogy kettős, többfelé tartó értelmezések születnek, tehát nyilvánvalóan az Országos Bírósági Hivatal azért nem vonulhat ki teljesen a szakmai kérdések vizsgálatából, vagy megfigyeléséből, de valójában a Kúria feladata a szakmai vélemények egységesítése, akkor az maradjon ott és ne teremtünk konkuráló hatásköröket, erre gondolt tanácselnök asszony, úgy érzem.

Dr. Hilbert Edit:

Igen, a gyűjtés és a jogszabályvéleményezés, vagy jogszabálmódosítási javaslatok kidolgozása az jogszabály szerint is az OBH-nál van, de a szakmai igazgatás szerepét, mit hangsúlyozott is a tanácselnök úr, azt szerettem volna ismét megerősíttetni, mert ez szerintem nagy sérelme a bíró karnak, amit egyébként Ön is felismert. Azt szeretném még kérdezni, hogy átláthatóvá kívánja-e tenni a kiválasztását a központi munkacsoportokban dolgozó bírácoknak, és ha igen, akkor milyen módon?

Dr. Senyei György Barna:

Amit talán már említettem is, hogy milyen központi munkacsoportok létrehozatala indokolt, ezt körül kell járni. Az átláthatóság alatt talán az is lehetséges, hogy megfelelő szakmai ajánlás, adott esetben kollégium, kollégiumvezető, igazgatási vezetőktől származó ajánlás alapján, meghallgatásokat követően hozzuk létre ezeket a munkacsoportokat. Ha ez átláthatóságot jelent, akkor egy előzetes konzultáció, előzetes vélemény beszerzés adott esetben szükséges lehet és szükségesnek is mutatkozik.

Dr. Hilbert Edit:

A tanácselnök úr is érintette azt, hogy konfliktus helyzet volt az OBT és az OBH között. Ez nyilvánvalóan visszavezethető a jogszabályi környezetre is. Ennek orvoslására kidolgozott az

OBТ egy jogszabálmódosítási javaslatot. Azt szeretném tudni, hogy ismeri-e ezt a javaslatát az OBТ-nek?

Dr. Senyei György Barna:

Megnéztem az OBТ anyagait, de én most pontosan biztosan nem emlékszem rá, ezt nem tagadom. Hogyha kapok rá időt, akkor meg fogom nézni. Vannak elképzeléseim, hogy hogyan teremtsünk egyensúlyt, de megmondom őszintén, hogy nem tudom felidézni.

Dr. Szabó Sándor:

Tanácselnök urat régóta személyesen ismerem, amely kapcsolat – a személyi anyagában is olvasható részre utalnék – a kezdetektől folytatott tréneri, szaktanácsadói együttműködésünkből és együtt dolgozásünkből származik. Mindezek miatt a személyes jellegű tulajdonságaival és a bíróságokkal, a vezetéssel, az igazgatással, a szakmai dolgokkal kapcsolatos kompetenciával is tisztában vagyok, úgyhogy emiatt csak három, nagyon rövid kérdést szeretnék feltenni. Az egyik kérdés egy ún. szervezet-szakmai kérdés, a másik irányításszociológiai, illetőleg az utolsó a bírói öngazgatással kapcsolatos.

A bírósági szervezet igazgatásával összefüggésben mindannyian tapasztaljuk, hogy az eredeti OBH organogramhoz képest, az új feladatkatasztereket is figyelembe véve, jelentős számú személy látja el a feladatokat. Az OBH-ban, több, mint 300 fő a tényleges létszám, sőt oda berendelt titkárok is vannak, akik az ítélkezésből kivont bírakkal együtt is segítik a hivatalt, valamint azt a központi feladatokat ellátó bírák hálózatai is támogatják. Ez számomra azt jelenti, hogy mintha az igazgatás ráült volna erre a bírósági rendszerre. Az a kérdésem, hogy kívánja-e ezt hivatali működést racionalizálni, a személyi feltételeket bármilyen módon átgondolni, valamilyen irányba elmozdítani.

Dr. Senyei György Barna:

Viszonylag könnyű a válasz: igen. Nyilvánvalóan mondtam is a bürokrácia-mentességet, tehát a hivatal és a bürokrácia-mentesség, ez a két fogalom kizárja egymást. A hivatal szükségképpen valamelyest bürokratikus, de ezen enyhíteni lehet. A 300 fő az előzetes tájékoztatás szerint valóban magasnak tűnik, és adott esetben indokolt lehet a csökkentés. Ez összefügg azzal, hogy át kell tekinteni, hogy melyik főosztály, osztály milyen tevékenységet folytat, ennek a fenntartása mennyiben indokolt, és adott esetben ez már szükségképpen a tanácselnök úr által említett 300 főt érinti és érintheti. Valóban fontosnak tartom, hiszen ez ennek az anyagi vonzata is jelentős és adott esetben az adott kollégáknak a tevékenysége az ítélkezésben lehet hasznosítható.

Dr. Szabó Sándor:

Azt szeretném megkérdezni vállalja-e azt, hogy az OBH elnöki utasítások tervezetét az OBТ számára véleményezésre, még a kihirdetés előtt megküldi, mivel a korábbi időszakban azt vettük észre, hogy ez nem történik meg, Emellett tervezi-e az OBТ véleményeknek a beépítését ezekbe az iránymutatási eszközökbe, mert ez korábban nem történt meg.

Dr. Senyei György Barna:

Véleményem szerint ennek nincs akadálya, meg is kell küldeni előre, hiszen a véleményt azért kell beszerezni, hogy aztán amennyiben elfogadásra kerül, akkor be is lehet és kell építeni. Nincs akadálya az előzetes megküldésnek, és akkor itt most, ha megengedi a tisztelt kérdező bírótársam, akkor van még erre egy másik dolog is: én magam is láttam X alkalommal, hogy rövid a határidő a véleményezésre. Tehát volt olyan, hogy adjunk véleményt a nemzetközi magánjogi törvénytervezetre egy nap alatt. Egy nap alatt lehet véleményt adni – mert akkor, amiről beszéltünk – a BT-n nagyon jól mutat, hogy a nemzetközi magánjogi tervezet jó, tehát van öt pontom, de ezen kívül ez megalapozott véleményre nem ad lehetőséget. Meg kell küldeni és megfelelő idővel és nyilvánvalóan ezt a véleményt meg kell hallgatni, és adott esetben pedig hasznosítani lehet, amennyiben az megfelelő, vagy elfogadható.

Dr. Szabó Sándor:

Még egy kérdés szeretnék feltenni, amelyben a véleményéről érdeklődnék, mégpedig arról, hogy ha az összbírói értekezlet összehívását a bírák egyharmada kezdeményezi, akkor Önnek mi az álláspontja, hogy ilyenkor össze kell hívni ezt az értekezletet, mint a bírói öngazgatás helyi szinten lévő legmagasabb fórumát?

Dr. Senyei György Barna:

Ezt a jogszabály megválaszolja.

Dr. Szabó Sándor:

Ezt azért kérdezem, mert a gyakorlat ezzel nem volt paralel, vagy obstruálták, avagy egyéb módon akadályozták a vezetők az utolsó időszakban.

Dr. Senyei György Barna:

Amit a jogszabály ír, azt kell betartani.

Dr. Szabó Sándor:

Akkor Ön is azon a véleményen van, hogy ez kötelező összehívás?

Dr. Senyei György Barna:

Igen.

Dr. Fatalin Judit:

Az OBT és az OBH elnökének kapcsolatára szeretnék kitérni néhány kérdés erejéig. Köztudott, hogy a törvényhozó az OBT-t és az OBH elnökét együttműködésre ítélte a törvényi szabályozás által. Köztudott az is, hogy a jelenlegi törvényi szabályozás miatt az OBT infrastruktúrájának megteremtése jogi személyiség hiányában nagyon nehézkes, kiszolgáltatott az OBT az OBH elnökének ezen a területen. Amíg ezen a területen nem lesz jogszabályváltozás, az érdekelne, hogy megválasztása esetén biztosítaná-e az OBT infrastruktúráját? Gondolok itt méltó OBT irodára, OBT irodai alkalmazottakra.

Kívánatos lenne, hogy a tárgyalási kedvezményt az OBT tagok a Bszi. 112. § (3) bekezdése helyes értelmezésének megfelelően vehessék igénybe, hogy ők ítélhessék meg a mentesítés szükséges mértékét, amellyel véleményem szerint az Igazgatási Szabályzat 103. § (1) bekezdése ellentétes, mert eszerint a munkáltatói jogkör gyakorlója kezébe került a szükséges mérték megállapítása. Az Igazgatási Szabályzat e rendelkezésének alaptörvény-ellenességének megállapítása iránt az OBT hét tagja az Alkotmánybírósághoz is fordult, tehát e körben egy értelmezési kérdésem lenne a tanácselnök úrhoz.

A költségvetést érintően pedig azt kérdezem, hogy a jövőben az OBT költségvetésének összeállításánál előzetesen kikéri-e az OBT véleményét, illetőleg a Bíróságok VIII. fejezet költségvetésének összeállításakor előzetesen az OBT-t érintő rész erejéig kikéri-e az OBT, mint testület véleményét?

Dr. Rochlitz Zoltán megállapítja, hogy 9.42 órakor távozik dr. Lajtár István, dr. Darák Péter és dr. Répássy Árpád.

Dr. Senyei György Barna:

Kedves bíró társamnak, akkor megpróbálok válaszolni a kérdésekre. Kezdjük az elején. Az OBT-nek híd szerepet kell képeznie az igazgatási vezetés és a kormányzati jogalkotási folyamatok között. Ahol szervezet van, ott iroda is szükséges. Ennek az én részemről, ha ezt elképzelésként el lehet mondani, nincs akadálya: a Szalay utcában létesíteni lehet egy megfelelő irodát telefonnal meg fénymásológéppel, és ez nem jelent az integritás sérelmet vagy befolyásolást. Ahogy Szabó Sándor bíró úr exponálta, van ott 300 ember pillanatnyilag, tehát abból egy-kettő biztosan le tudja gépelni azokat az anyagokat, amiket az OBT szükségesnek tart. Ha az ügyészség is megfér egy épületben a Kúriával, és ez nem jelent sérelmet, pedig az ügyészséget a polgári perben és a büntetőeljárásban is a fél jogai illetik meg, akkor ez az ellenőrzött és az ellenőrző szereppel sem ellentétes, megfelelő együttműködés mellett ez nem lesz a gátja. Hozzuk létre, legyen a Szalay utcában egy OBT iroda is.

Egyeztessünk a költségvetésről, nyilvánvalóan önkorlátozás szükséges, de nincs kételyem, hogy ez így lesz, és megfelelő költségvetés és egy előzetes egyeztetés szükséges, hogy merre és milyen összegben. Ezt reális igénynek tartom, ezt meghaladóan, amit most pillanatnyilag, mert egy korábbi felvetésből azt észleltem, hogy most talán körülményes a kifizetés, mert a törvényszéken keresztül kell, és majd a törvényszék kifizeti és akkor ilyen késedelmesen jutunk a költségekhez, ezt véleményem szerint le lehet rövidíteni, és akkor egy közvetlen elszámolással, vagy legalábbis méltányos időben, közvetlen az OBH pénztárból fel lehessen venni a költségeket, ezt én a korrekt együttműködés részének tartom és teljesíthetőnek.

Dr. Fatalin Judit:

Még a tárgyalási kedvezmény igénybevételének értelmezéséről kérdeztem tanácselnök urat.

Dr. Senyei György Barna:

Hadd üssem fel a jogszabály-helyet, nézzük meg, ha már bíróként dolgozunk! Én már megégettem magam egyszer-kétszer rutinból.

Dr. Fatalin Judit:

Már mondom is, Bszi. 112. § (3) bekezdés.

Dr. Senyei György Barna:

Az OBT tagját a tagságából eredő feladatai ellátására szükséges mértékben mentesíteni kell a bírói munka alól.

Dr. Fatalin Judit:

A szükséges mérték megállapítása megilleti-e ezen törvény alapján az OBT tagját vagy az igazgatási vezetőt illeti ez a jog az Igazgatási Szabályzat 103. § (1) bekezdése alapján?

Dr. Senyei György Barna:

Ez nem egy szerencsés jogszabályi megfogalmazás. Ez a jogszabály arra mutat, hogy ezt az igazgatási vezető állapítja meg, mert az OBT tagságból eredő feladatai ellátásához szükséges mértékben mentesíteni kell a bírói munka alól. Szerintem meg kell jelölni az OBT tagjának, hogy mi az, amire mentesítésként igényt tart, mi az, amit ő reálisnak gondol, és erről kell döntenie. Tehát az OBT tagnak meg lehet és kell jelölnie, hogy mi az, amit szükségesnek tart és ezt lehet, ezt az igényt lehet elbírálni.

Dr. Fatalin Judit:

Igen, a gyakorlat azt mutatja, hogy a jelenlegi igazgatási vezetők közül többen erősen felülbírálták ezt az igényt. A jövőre nézve azért tájékozódunk ebben a körben, hogy lehet-e változás, mert ez a munka korrekt elvégzéséhez igencsak szükséges, figyelembe véve azt is, hogy az OBT tag egyetlen fillér nélkül végzi ezt a tevékenységet, tehát az a minimum, hogy a tárgyalási kedvezményt a munka korrekt elvégzéséhez az igazgatási vezetés biztosítsa számára. Még egy kérdés kapcsolódik ide: a segítő bírósági titkár. A korábbi összetételű OBT minden tagja bírósági titkári segítséget kapott. Az Ön elképzelései szerint a jövőben lehetséges-e az, hogy a jelenlegi OBT tagok is titkári segítséget kapjanak, tehát minden OBT tag mellé rendelhető-e titkár a szükséges feladatok elvégzése érdekében?

Dr. Senyei György Barna:

Ez arra irányulna, hogy teljes egészében van egy OBT tag mellett egy bírósági titkár és csak az OBT tagi tevékenységét segítené?

Dr. Fatalin Judit:

Elsődlegesen az OBT tagi tevékenységét segíti, a fennmaradó időben természetesen a bíró vagy a tanács szakmai munkájába is becsatlakozik.

Dr. Senyei György Barna:

A dinamikus egyensúlyra kell törekednünk. Nem szeretnék ígéretésbe kezdeni, hogy mindenféleképpen minden OBT tag egy titkárt kap, de úgy gondolom, amit felvetett tanácselnök asszony, az valóban indokolt: nincs akadálya, hogy bírósági titkár segítse az OBT tag munkáját, megint azt mondom, hogy balanszok mellett. Azt egy OBT tag pontosan tudja,

hogyan mi az indokolt segítség, amiben igénybe veszi a titkár, vegye igénybe, a titkár meg segítsen, mert van erre. Azt talán túlzásnak gondolnám, hogy a titkár csak az OBT-s tevékenységet segíti, ezt nem tartom reálisnak, de azt, hogy titkári segítséget kapjon az OBT tagja, ennek nincs akadálya.

Dr. Fatalin Judit:

Köszönöm és még egy, és utolsó kérdésem egyben. Az OBT viszonya az elmúlt időszakban a megyei elnöki karral nem volt túlságosan harmonikus. A jövőben lehetségesnek tartja-e tanácselnök úr, hogy mint az elnöki kar munkáltatója oda hasson, hogy ebben a viszonyban valamilyen változás következzen be, mert ahogy az OBT nem létezhet költségvetés és infrastruktúra nélkül, úgy kapcsolatok nélkül sem létezhet. Elképzelhető-e azt, hogy a helyi OBT tagok meghívást kapjanak a helyi vezetői értekezletekre, megfontolná-e, hogy ez az igazgatási szabályzatban is megjelenítésre kerüljön?

Dr. Senyei György Barna:

Én az együttműködés híve vagyok, de ez viszont már egy emberi kategória. Ahhoz, hogy megváltozzon a vélemény vagy a hozzáállás, ehhez nyilván két fél kell. Nyilván nem avatkozhatok be a vezetői döntésekbe ilyen mélységig, de én azon leszek, hogy legyen meghívás. Azt tudom mondani a kérdésre, hogy fontosnak tartom, hogy javuljon a kapcsolat, hiszen nem ellenfél és nem ellenség, hanem egyfajta szimbiotikus együttműködésre ítéltetett igazságszolgáltatási szervekről van szó, de ehhez két fél kell, két félnek a hozzáállása kell.

Dr. Vasvári Csaba:

A magam részéről rögtön csatlakoznék is a Fatalin Judit által most említettekhez. Az a kérdés, hogy az OBT tagok jelen vannak-e a törvényszékek, ítélőtáblák vezetői értekezletén, álláspontom szerint az igazgatási szabályzatban szabályozható, adott esetben szabályozandó kérdés. Ehhez kapcsolódóan kérdezném, hogy tanácselnök úr tervezi-e, megfontolja-e, hogy az igazgatási szabályzatot akként módosítja, hogy az OBT tagjai részt vehessenek a területi vezetői értekezleteken? Ehhez csatlakozva röviden utalnék arra is, hogy az elmúlt időszakban sajnálatos módon az Országos Bírói Tanácsot és annak tagjait igyekeztek elszigetelni a bíró kartól.

Tehát, az elmúlt másfél évben azt tapasztaltuk, hogy igyekeztek elszigetelni az OBT-t és annak tagjait a központi igazgatástól, a bírói kartól. Korábban évekig jól működött az a gyakorlat, hogy az éves, áprilisban, májusban tartott, az adott elnök éves beszámolóját megtárgyalandó összbírói értekezletekre az OBT tagjait meghívták. Az OBT képviselői ezeken az összbírói értekezleteken fel is szólaltak. Tervezi-e tanácselnök úr ennek a korábbi gyakorlatnak a visszaállítását, magyarul, hogy évente legalább egyszer minden összbírói értekezlet találkozhasson OBT taggal és az OBT tag ezeken az ünnepi összbírói értekezleteken felszólalhasson?

Dr. Senyei György Barna:

Ennek véleményem szerint nincs akadálya. Azonban, tehát megint azt mondom, és akkor ezt hadd ne ismétljem, mint valami „om mani padme hum”-ot, hogy két ember kell ehhez is. Legyen az összbírói értekezleten jelenlét, hozzászólás, ez is elengedhetetlen a pozitív

együttműködés felé. Hiszen én magam is emlékszem ezekre, a nem olyan régi időkre, tehát ennek, hogyha ez az általam elérni kívánni célokat szolgálja, akkor nincs akadálya.

Dr. Vasvári Csaba:

Még mindig az OBTH működési feltételeinek biztosítása körében szeretnék arra rákérdezni, hogy tanácselnök úr tervezi-e azt, hogy a jövőben konferenciákra, központi és nemzetközi rendezvényekre meghívna-e az OBTH tagjait, illetőleg kikérné-e az Országos Bírói Tanács véleményét ezek kapcsán?

Dr. Senyei György Barna:

Szeretnék együttműködni, ez is a része. Egyetlen egy egyensúlyt kell fenntartani: az igazgatás és az ellenőrzés között. Tökéletesen egyetérték a felvetett kérdéssel, ezt általánosságban is fontosnak tartom, de a hatáskörök nem keveredhetnek össze. Ennyit tartok fontosnak.

Dr. Vasvári Csaba:

Bizonyára tanácselnök úr is nyomon követte az elmúlt évek eseményeit és hallott arról, hogy az OBTH és a MABIE tagjaival szemben milyen negatív és diszkriminatív igazgatási intézkedések történtek. Tervezi-e, ha igen, akkor milyen módon az OBTH tagok és az érintett MABIE tagok, vezetők szervezetén belüli rehabilitációját?

Dr. Senyei György Barna:

Én a jövőről szeretnék beszélni, tehát engedje meg, kérem, hogy ne holmi kritikát fejtsék ki. Át kívánom tekinteni, hogy mi történt, és a valós sérelmeket, valós diszkriminációkat megfelelő módon kompenzálni kell, de ne menjünk bele abba, ami perekben is előfordul, amikor szoktam is szólni a peres feleknek, ha elkezdődik egy ilyen ismétlés: a fenntartom; én is fenntartom; de igen; de nem; de igen; de nem. Együttműködni kívánok és természetesen nem szeretnék sérelmet okozni senkinek. Semmiféle diszkriminációt nem szenvedhet el senki, és természetesen megfelelő eljárást kívánok ezzel kapcsolatban, de nem kívánom a problémákat tovább exponálni. Ennek az OBTH és OBH ellentétnek az egyetlen alapvetése, hogy eltűnjön a sajtóból, mert amit fel is vettem, hogy ma nem a bíróságokról és nem a bíróról szólnak az ügyek, hanem az OBTH-ról és az OBH-ról, szerintem az lenne az ideális, ha a jogkereső közönség és az újságolvasók nem tudnák, hogy ki az OBH elnöke, meg azt se tudnák, hogy mi az, hogy OBH meg OBTH, hanem annyiról tudnának, hogy van egy ügye, és ha neki van igaza, akkor legfeljebb megdicséri a bírót, ha meg elveszíti, akkor meg szidja a bírót. De a bíróságoknak a bíróról kell szólni, és nem rólunk, nem az igazgatásról, nem a vezetőkről, és nem az OBTH-ról meg OBH-ról. Így gondolom.

Dr. Léhmann Zoltán:

Én három kérdést szeretnék feltenni Önnek a munkateher mérés kapcsán. Ha megengedi, akkor mind a három kérdést egyben tenném fel.

Az első kérdésem úgy szólna, hogy a büntetőügyekben eddig bevezetett súlyszámrendszert használna-e az országos statisztikai munkateher mérésre is?

A második kérdés, milyen igazgatási eszközökkel orvosolná hosszú távon az eltérő ügyminőség okozta túlterheltséget egyes bíróságokon és bírósági szinteken és milyen tervei vannak az országban fennálló jelenlegi különbségek rövid távú kiegyenlítésére?

A harmadik és utolsó kérdésem, mi a véleménye a bíróságok közötti úgynevezett megállapodás alapú csoportos kirendelésekről, mint ügyteher elosztási módszerről, ha ezt lehet módszernek tekinteni?

Dr. Senyei György Barna:

Köszönöm a kérdését Elnök Úrnak. A büntetőügyekben tudok a súlyszámról, hogy a súlyszámozás a központi régióban is sikeresnek tűnő intézmény. Ha sikeres valami a fővárosban, akkor az lehet sikeres vidéken is. Én úgy gondolom, hogy ennek a bevezetésének nincsen elvi akadálya. A súlyszám a büntetőügyben eddig szerencsésen működik, viszont a súlyszámot jó lenne a polgári ügyekre is átvezetni, csakhogy ott ez problematikus. Mert ott volt nekünk – ha megengednek egy személyes példát – hogy jött egy ügy nem olyan régen, közben itt Bánáti elnök úrra is nézek, mert a rendelkező rész az az ügyvédi karnak talán kedves volt. Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és 800 millió forint ügyvédi munkadíjat ítelt meg az alperesnek, a másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú ítéletet és 100 millió forint ügyvédi munkadíjat ítelt meg, mivel 160 milliárd forint fölött volt a perérték. Elméletileg, ha meglátja a szignáló a keresetlevelet, akkor azt gondolja, hogy ez az „ügyek ügye” miközben egy tárgyaláson a keresetőségi jog hiánya miatt el lett utasítva. Egyfajta nyomon követés szükséges a polgári ügyekben, mert a polgári ügy eltér a büntetőtől. A büntető ügyben már alapvetően kész anyagból dolgozik a bíróság, míg a polgári ügyekben a bíróság előtt folyik a bizonyítási eljárás, és ott egyéb korrekciós tények lehetnek. Szükségesnek tartom a súlyszámot. Az ügyérkezés és a létszám talán lehetővé teszi a mega ügyben, hogy elérjük, hogyha valaki mega ügyet kap, akkor csak azzal az üggyel kelljen foglalkoznia, csak azzal az eggyel. Az összes probléma az előzményi mega ügyek során abból volt, hogy elúszott a bíró. Most jelenleg az ügyérkezés ezt véleményem szerint lehetővé teszi.

Az együttműködéssel kapcsolatosan, nem tartom teljesen elképzelhetetlennek az alkalmazását, de szerencsésnek sem. Egy olyan nemkívánatos jelenségnek magam is szemtanúja voltam, hogy egy vidéki ítélőtábla bírót kirendelték a Fővárosi Itélőtáblára, és elkezdődött egy problémakör, hogy de hol tárgyaljanak. Ez megint neurotizálta az ügyeket, a közvéleményt, mert nyilvánvaló, hogy azt a székhelyen kell tárgyalni, hiszen egy ember nem mehet el egy kirendelés folytán és egyes kirendelt bírák nem voltak hajlandók Budapestre utazni. Volt rá példa, amikor ez pozitív volt és hasznos, de pillanatnyilag a rendelkezésemre álló információk szerint az átlagosan egy bíró kezén levő ügymennyiség sem feltétlen indokolja ezt. Plusz ehhez jön még az a problémakör, amellyel kapcsolatban lehet egyetérteni vagy vitatkozni, hogy ez egy burkolt ügyáthelyezés. Hogy személyes példát mondjak, nem volt szerencsés amikor egy kirendelt tanács hozott egy jelentős ügyben egy hatályon kívül helyező végzést, és a megismételt eljárás folytán már egy másik tanács – akkora már megszűnt a kirendelés – nem is értett egyet azzal a hatályon kívül helyezéssel, és akkor elkezdődött ez a tojástánc, hogy most akkor egyetértünk is, meg nem is, de mégis hozzunk ítéletet. Kizárni nem lehet, tehát egyfajta ilyen mennydörgést, hogy itt soha többet ne legyen együttműködés, ezt nem lehet mondani, de pillanatnyilag nem indokolt és mondjam azt, hogy a kerülendő kategóriába helyezzük.

Dr. Léhmann Zoltán:

Egyetlen egy kérdésre térnék vissza az első kérdésre adott válasza kapcsán, amit a súlyszámozás kapcsán tettem fel, egy kicsit pontosítom a kérdésemet. Azt mondta, hogy a vidéki bíróságokon a súlyszámozással nincs gond, és ugyanúgy, mint a központi régióban, működik a súlyszámozás. A kérdésem pontosan arra irányult, hogy ezt az országos szinten már működő súlyszámozást esetleg az országos statisztikai adatoknál figyelembe lehet-e venni a jövőben?

Dr. Senyei György Barna:

Szükségesnek tartom.

Dr. Léhmann Zoltán:

Ezt csak azért mondtam, mert Ön is hivatkozott a mega ügyekre, Ön is azt mondta, hogy tudja, hogy a központi régióban dolgozó bírák többsége; ha a mega ügyeket vesszük, számszakilag több van belőle a központi régióban, ehhez képest számszakilag ugyanúgy egy ügynek minősül. A súlyszámozás az, ami adott esetben ezt az adatot, ezt a statisztikai számot jobban kiélesíti.

Kérdés az, hogy akkor ezt országos szinten a statisztikai adatokba figyelembe lehet-e venni?

Dr. Senyei György Barna:

Személyes tapasztalataim alapján fontosnak tartom. Nálunk volt konkrétan olyan ügy, hogy a tanácsbeli kolléganőm otthondolgozást kellett kérjen a másodfokú tárgyalásra, és egy hétig otthon készült, a lakást sem tudta elhagyni, mert egy akkora ügy volt. Tehát valóban ez elengedhetetlen: az egy ügy – egy ügy szemlélet nem megfelelő, nincs két egyforma ügy és a statisztika óhatatlanul torzít, de valamelyest javítani lehet és kell is rajta. Tudjuk, hogy mennyi munka megállapítani az eljárás szünetelését, vagy meghozni egy ítéletet: ugyanúgy egy-egy befejezést jelent. Már 20 évvel ezelőtt is felvetődtek ezek a problémák, de valóban az ügynehézségnek a statisztikai tükröztetése elengedhetetlen, hiszen a bírói tehermérés objektivitása megkívánja azt, hogy milyen munkateher, milyen nehézségek merültek fel egy adott ügy megválaszolása kapcsán.

Dr. Vadász Viktor:

Ha tanácselnök úr már többször említett személyes példákat, akkor a kérdésem első fele pont egy személyes élményére fog visszautalni. Ön pályázott korábban a Fővárosi Ítéltábla elnöki tisztségére, és az elnöki pályázatát támogatta a bírói kar. Emlékszik arra, hogy milyen indokkal nyilvánította az OBH elnöke eredménytelennek a pályázatát?

Dr. Senyei György Barna:

Igazgatási gyakorlat hiánya.

Dr. Vadász Viktor:

Önnek mi a véleménye arról, hogyha a véleménynyilvánító testületek nagy többségben támogatnak egy pályázatot, milyen esetben tartja elképzelhetőnek és indokoltnak, hogy OBH elnökként eredménytelennek nyilvánítson egy vezetői pályázatot?

Dr. Senyei György Barna:

Bíró úr, fontosnak tartom a bírói pályázatok során a támogatottságot. Nyilvánvalóan, hiszen ez egyfajta legitimitást ad. Ez elengedhetetlen. Azonban, és itt is a hangsúlyokra kell helyezni a kérdéskört, hiszen tudjuk a szabályt, hogy ez itt egy véleménynyilvánítás, és sajnos a közvéleményben ez már egyfajta választásként jelenik meg. Tehát a véleménynyilvánításnak a tiszteletben tartását fontosnak tartom annyiban, hogy a kinevező felelőssége nem vonható el, és nem is hárítható át. Törekedni kell a véleménynyilvánítás figyelembevételére, de nyilvánvalóan annak is jelentősége lehet, hogy kivel dolgozunk együtt. Előfordulhat olyan eset, láttam ilyen tanácsot is, hogy két személy nem tudott együtt dolgozni. Fő szabályként fontosnak tartom a támogatás figyelembevételét.

Dr. Vadász Viktor:

Nyilván nagyon konkrét volt a kérdés, mégis hipotetikus. Tisztában vagyok vele, hogy ennél pontosabban nem lehet megválaszolni, de elégedett vagyok a válasszal, köszönöm szépen.

Bírói pályázatok kapcsán tenném fel a következő kérdést. Bírói pályázat esetében az OBH elnöke vagy kinevezi az első helyen rangsorolt pályázót, vagy előterjesztést tesz az OBT-nek a rangsortól való eltérése, vagy pedig van arra is lehetőség – ami sok problémának a forrása volt az utóbbi időben – hogy eredménytelenül nyilvánít bírói pályázatot. Az lenne a kérdésem, hogy olyan esetben, hogyha OBH elnökként előterjesztést tett már arra, hogy az OBT térjen el a rangsortól, de a tanács ezt nem támogatja, ilyen válasz esetén előfordulhat-e még olyan, hogy ezek után nyilvánítana eredménytelenül pályázatot?

Dr. Senyei György Barna:

Úgy mondom, hogy ez a jogszabályi lehetőség is kerülendő kategória. Tehát megpróbálom azt mondani, hogy 25 éves gyakorló bíróként talán tudom a különbséget a joggal élés és a joggal való visszaélés között.

Dr. Vadász Viktor:

Köszönöm szépen, tökéletesen megfogalmazta a válaszát.

Dr. Senyei György Barna:

De ha megenged még egy mondatot, hadd tegyek hozzá: olvastam az ítéletet az izlandi ügyben. Biztos voltam benne, hogy Önök is olvasták, hiszen konkrétan OBT anyagban is láttam, fel is hívva konkrétan az eset is, de nem emlékszem már a pontos névre.

Dr. Vadász Viktor:

Abban az esetben, ha az Országgyűlés megválasztja Önt az Országos Bírósági Hivatal elnökének, azonnal szembesülni fog egy helyzettel, hogy meglehetősen sok vezetői pozíció megbízás útján van betöltve. Milyen intézkedést tenne, hogy ezek száma mielőbb csökkentésre kerüljön, esetleg hajlandó-e azonnal kiírni pályázatokat, visszavonni esetleges törvénysértő megbízásokat?

Dr. Senyei György Barna:

Megint az a válaszó, hogy nyilván nem azonnal és rögtön. Át kell tekinteni a helyzetet.

Dr. Vadász Viktor:

Úgy értem, lehetségesnek tartja, hogy kinevezését követően még további 6 hónapig megbízott vezető van a Fővárosi Törvényszék élén anélkül, hogy pályázat lenne kiírva, vagy pedig ennek kiváráás nélkül kiírja a pályázatot?

Dr. Senyei György Barna:

Fontosnak tartom, hogy mielőbb írjuk ki a pályázatotkat. De azt kérem bíró úrtól, hogy olyat, ne várjon el, hogy azt mondjam, hogy azonnal. Elvárható időben írjuk ki a pályázatotkat és ezeket a megbízásokat átnézzük.

Dr. Gaider Bálint:

Én először a bírói juttatásokkal kapcsolatban szeretnék kérdést feltenni Önnek, és ne ijedjen meg, nem a bérrendezés, amit feszegetni szeretnék, ez igazából csak érintőlegesen tartozik ide. Az első kérdésem az lenne, hogy hogyan kívánja biztosítani az átláthatóságát az úgynevezett egyéb juttatásoknak, illetve ezek meghatározásának. Milyen elvek alapján kerüljenek ezek elosztásra, különös figyelemmel a bírósági igazgatási vezetőkre, illetve a központi igazgatási feladatokkal megbízott személyekre? Már felmerült ezen személyek kiválasztásának az objektivitása, mert az elmúlt időben több kolléga ezt egyfajta bújtatott többletjuttatásnak úgy élte meg, vagy bizonyos nem annyira jó értelemben vett lojalitás elismeréseként tekintett rá. Nem elvéve a MABIE-nek a kenyerét, megkérdezném, hogy ebben milyen szerepet szán az érdekképviseleti szervezeteknek, elsősorban MABIE-nek és a Bírósági Dolgozók Szakszervezetének?

Dr. Senyei György Barna:

Nincs akadálya annak, hogy megteremtse az OBH az átláthatóságot a többletjuttatásoknál: milyen feltételek mellett és mennyit, és a többletjuttatási feltételrendszerénél nincs akadálya annak, hogy véleményezze adott esetben a MABIE, illetve véleményezze a szakszervezet.

Dr. Gaider Bálint:

Elvileg a véleményezést, illetve az együttműködést ebben a körben a Bszi. elő is írja egészen konkrétan. Ehhez kapcsolódna a következő kérdésem és talán ez kapcsolódik a bérrendezéshez is. A bérrendezés – egyelőre az ígéretek szintjén – de folyamatban van. Amennyire tudjuk, nem egy lépcsőben fog megvalósulni. Nem tudom, hogy van-e ismerete tanácselnök úrnak arról az együttműködésről, ami létrehozta a BÉSZT, a Bírósági Életpálya Szakértő Testületnek a szervezetét. Ez egy élő és létező együttműködési megállapodás, az OBT és a MABIE is kísérletet tett ennek a szervezetnek az összehívására, de az valamiért az elmúlt másfél évben megakadt. Lát-e arra lehetőséget, hogy ezt a szervezetet újból életre hívjuk, vagy életet leheljünk bele? Ennek az OBT is tagja és azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos testület lehetne az együttműködésben.

Dr. Senyei György Barna:

Amennyiben bizalmat kapok, akkor át fogom tekinteni ennek a lehetőségét. Erre pro vagy kontra, érdemben hadd ne adjak választ, át fogom tekinteni. Egyet szeretnék a bíró úr kérdésével összefüggésben mondani: az a meglátásom, hogy az igazságszolgáltatás szekerét egy irányban kellene tolni. Amikor már nagyon sok bizottság van, az olyan, mint amikor egy beteg elmegy három orvoshoz, és a három orvos három gyógyszert rendel. Akkor elkezd a beteg beszélni a három különféle gyógyszert... tehát mindenhol be kell szerezni a véleményeket és MABIE-nek is szánnék szerepet a bérrendezés kérdésében. Tapasztaltam bizonyos feszültségeket a hírek szintjén, ez valóban együttműködést igényel. A bizottságokról, pontosan az volt az első kérdés, hogyha jól emlékszem: a bizottságokat hogyan racionalizáljuk. Ez is annak a része: legyenek bizottságok, legyenek segítők, de az igazgatás és az ellenőrzés semmiképpen ne keveredjen össze. Az e közötti egyensúlyt fenn kell tartani, mert ez problémaköröket generálhat.

Dr. Gaider Bálint:

Értem és köszönöm. A következő és utolsó kérdésem az egy más területet érintene, mégpedig a szolgálati bíróságok helyzetét. A szolgálati bíróságok előtti eljárásban az OBH, illetve az OBH elnöke egy elég sajátos szerepben van. A szolgálati bíróságoknak a működését illetően a jogszabályok viszonylag szűk jogkört adnak az OBH elnökének, ehhez képest azt tapasztaltuk az elmúlt időszakban, hogy a hivatal leköszönt elnöke többletjogköröket vont magához, itt elsősorban gondolok a szolgálati bírák kinevezésére, illőleg a szolgálati bírák képzésére. Lát-e lehetőséget arra, hogy ezt a jövőben áttekintse, és ha igen, esetlegesen módosítson az eddigi gyakorlaton?

Dr. Senyei György Barna:

A szolgálati bíráskodás alapvetése az igazságszolgáltatás garanciarendszerének és a törvényes működésének. Viszonylag egyszerű a válasz erre: úgy kell eljárni, amit a jogszabály ezzel kapcsolatban előír. Én annak örülnék a legjobban, hogyha a szolgálati bírók munka nélkül lennének, de azért ezt az optimális állapotot még nem értük el. Tudok olyan szegény szolgálati bírót, aki már tulajdonképpen állandó jelleggel nyomoz, mert kevés a szolgálati bíró, tehát ezen fontos, hogy változtassunk.

Dr. Matusik Tamás:

Három kérdésem lesz tanácselnök úrhoz. Említette azt, hogy változásokat tervez az OBH illetve a bírósági szervezet kommunikációjában, ezzel kapcsolatban kérdezem azt, hogy milyen konkrét változásokra gondol, és különösen mi a véleménye a heti többszöri jelenlegi OBH-s YouTube videókról, köztük a híres és méltán mondhatom így, hírhedtté vált „Ikonok” sorozatról. Arról is érdekel a véleménye, hogy biztosítana-e megjelenései felületet a bírósági kezdőlapon az OBT-nek és a MABIÉ-nek is.

Dr. Senyei György Barna:

Láttam a videót én is. Nem a videóval van a baj, hanem a címével. Semmi akadályja annak, hogy bemutassunk egy általam is ismert, szorgalmas, rokonszerves bírókollegát, aki lehet akár kezdő bíró is, de akkor legyen annak a videónak az a címe, hogy „egy kezdő bíró.” Azt szeretném, hogy a jelzők és a szavak enyhüljenek. Én ismerek bírósági ikonokat, de már maga

ez a megfogalmazás sem szerencsés. Legyen az címe inkább, hogy „bírói portrék”, és akkor megismerünk egy bírót, aki elmondja a gondolatait.

A másik az együttműködés. A kezdő felületen legyen-e OBT. Az együttműködés keretében azt gondolom, legyen, hogyha tudunk együttműködni. Erre vagyunk ítélve, ezt megpróbáljuk, akkor igen. Amennyiben ez a kezdő felület az együttműködést és az igazságszolgáltatási együttműködést szolgálja, mert az a legfontosabb, hogy az intranet és a belső kommunikáció, az nem jelenti azt, hogy a bíróságoknak holmi elefántcsonttoronyban kellene vonulnia, de azt se jelenti, hogy olyanok legyünk, mint valami rossz család, hogy minden veszekedés exponálásra kerül, hiszen ezek az ellentétek, amelyeket a kommunikáció okoztak, ennek a legnagyobb vesztesei a bírók. Ez a tárgyalóterembe is begyűrűzik ennek a negatív hozadéka.

Dr. Matusik Tamás:

Következő kérdésem is az együttműködés jegyében fogom feltenni. Egyszerű kérdés: támogatja-e a Kúriával, OBH-val és OBT-vel közös Bíróságok napja rendezvényt? Az elmúlt két évben nem így zajlott, a korábbi években viszont igen.

Dr. Senyei György Barna:

Igen.

Dr. Matusik Tamás:

Harmadik kérdésem, hogy kíván-e változtatni azon a gyakorlaton, hogy az OBH elnökének az Országgyűlés bizottsága előtti beszámolója az nem az aktuális időszakról szól, hanem egy másfél évvel korábbi időszakról, illetve milyen gyakoriságú és milyen témájú tájékoztatást lát indokoltnak az OBT, a bírói kar, és az Országgyűlés irányában OBH elnökként, megválasztása esetén. Tehát, amikor beszámol az OBH elnöke, akkor az egy másfél évvel korábbi időszakról szóló beszámoló és a gyakorlatban még kérdezni sem lehetett aktuális dolgokról.

Dr. Senyei György Barna:

Célszerűnek tartom, hogy párhuzamban álljon az összbírói értekezletek terminusával. Amellett persze, ez is hosszabb gondolkodást igényel, hiszen úgy tudok beszámolni, hogyha összegzem az összbírói tapasztalatokat, ez szükségképpen egyfajta csúszást tehet indokolttá. Ezen közösen kell elgondolkodni, hogy mi az, ami a realitás, hiszen csak úgy tudok beszámolni, amikor a legjelentősebb evidens információk már a birtokomba kerültek, ez pedig szükségszerűen egy építkezés eredménye, amely az adott esetben, a törvényszékek, ítélőtáblák, tehát az egyes szervezeteknek a jelentéseinek vagy az összefoglaló szintézise lehet, ez egy összetett kérdés, amire most így csak egy ilyen választ tudok adni.

Dr. Csontos Katalin:

Az expozét hallgatva azt vélelmezem, hogy fontos tanácselnök úrnak a bírák képzése, úgyhogy az én kérdéseim nagyrészt e témára vonatkoznak. Az egyik, hogy tervezi-e a bírák kötelező képzését szabályozó OBH elnöki utasítás hatályba léptetésének átgondolását, ugyanis az 2020. január 1-től lépne hatályba. Azt gondolom, hogy különösen fontos szabályzóról van szó, minden bíró életét, napi munkáját befolyásolja, nagyon erős szankciók találhatók benne. Az elmúlt két évben, sem a bírák központ képzési tervét nem véleményezhette az OBT, sem

egyetlen szabályzatot, így ezt az utasítástervezetet sem. A bírák ugyan véleményezhették, de ahogy tanácselnök úr is utalt rá, nagyon rövid határidőt kaptak erre, tehát tényleges konzultáció nem volt e körben. Kérdésem az, hogy a hatálybalépés elhalasztására lát-e lehetőség, mégpedig annak indokán, hogy egy valós konzultáció történjen meg akár az OBT-vel, akár pedig a bírói karral.

Dr. Senyei György Barna:

A képzés alapvető fontosságú, érdemes átgondolni ezt a lehetőséget. A szankciórendszer, ami mondtam, hogy a tudásalap evidens része a képzés, és miután azt is említettem, hogy nagyon szeretném azt, hogy a képzés struktúrájában némi balanszot helyreállítsunk. Ez reálisan átgondolható lehetőségnek mutatkozik, mert maga a képzés-struktúra, hogyha máshova tesszük adott esetben a hangsúlyokat, akkor az ezzel kapcsolatos utasításnak is ehhez kell igazodni. A véleményezéssel kapcsolatban hadd ne ismételjem meg magam, amit a jogszabály előír, akkor azt úgy kell véleményezni, tehát, ennek nincs akadálya, hogy az OBT véleményét beszerezzük.

Dr. Csontos Katalin:

A másik kérdésem, hogy a bírák jelenlegi központi képzésének rendszerén lát-e változtatni valót, bár a hallottak alapján azt gondolom, hogy igen. Ha igen, akkor milyen irányú változásokat szeretne, illetve a MIA működésében tervez-e átalakítást.

Dr. Senyei György Barna:

Amit elmondtam, én szerencsésebbnek tartottam a néhány évvel ezelőtti helyzetet, amikor még volt a bírói karnak, a gyakorlottabb bíróknak is többnapos képzés, akár büntető ügyszakban, akár polgáriban, voltak civilisztikai napok, Pp. képzés, Ptk. képzés. Ez egy személyes dolog, hogy az egy pozitív élmény volt, ott én is előadóként szerepeltem, egyszerűen egy jóhangulatú, kollegiális légkörben tanácskozás is kialakulhatott, ezt szeretném vissza. Ezért mondtam, hogy igen, tehát ez ennek a része, hogy kerüljenek vissza a gyakorlott bírók az Akadémiára.

Dr. Csontos Katalin:

Az oktatók kiválasztásának rendszerén az előbb elmondott elvek mentén kíván-e változtatni?

Dr. Senyei György Barna:

Az oktató kiválasztásnak egyetlen alapvetése van: hogy jó oktatók legyenek. Ebben állnak rendelkezésükre a pozitív visszajelzések, hiszen mi, akik oktatók vagyunk, hogy adott esetben a vasszigorú kritikusoktól milyen visszajelzések érkeznek, ajánlásokat kell beszerezni és figyelembe kell venni, hogy a résztvevők kit szeretnének előadóként hallgatni, ennek része a szakmai ajánlás, illetőleg a már rendelkezésre álló adatok, hogy ki a legsikeresebb, legjobb előadó, akkor annak a fenntartása is szükséges.

Dr. Csontos Katalin:

Tervez-e az Akadémia vezetésében személyi változtatásokat, és ha igen, ha nem is most, de a későbbiekben, akkor milyen szempontrendszer alapján választaná ki az új igazgatót?

Dr. Senyei György Barna:

Ha megengedi, akkor az ilyen személyi kérdést még idő előttinek tartom. Nyilvánvalóan egy beszélgetésnek kell megelőznie a vezetőt illően, illetőleg a terveket kell meghallgatni. Ezt meghaladóan pedig minden vezetővel ismertetni kell a kijelölt irányokat, az ő reakcióját is meg kell várni, mivel ért egyet, mivel nem, és ezt követően kerülhet sor adott esetben bizonyos személyi kérdésekben való döntéshozatalra.

Dr. Csontos Katalin:

Említette tanácselnök úr, hogy mennyire fontosnak tartja a külföldi tanulmányutakon való részvételt. Mi alapján döntene a külföldi csereprogramok, ösztöndíjakon való részvétel lehetőségéről, e körben a transzparenciát milyen módon biztosítaná, mert jelenleg ez igencsak kérdéses terület.

Dr. Senyei György Barna:

Külföldi tanulmányúton való részvételnél a kiválasztásnak véleményem szerint két szempontnak kell megfelelni, az arányosságnak és az alkalmasságnak. Adott esetben a balansz ne billenjen, hogy valaki mindig megy, valaki meg soha, és olyan is megy, akinek adott esetben a kvalifikáltsága nem biztos, hogy indokoltá teszi. Ennek arányosnak kell lennie.

Dr. Rochlitz Zoltán:

Köszönöm szépen a nagyon tartalmas válaszokat és a tanácskozási jogosultakat szeretném kérdezni, hogy van-e kérdésük.

Az OBT ülésén tanácskozási joggal résztvevő személyek kérdései

Dr. Bánáti János:

Tanácselnök úr mondott egy valóban ismert sajnálatos eseményt, amely ugye nem egyedi az interneten különböző fórumokon megjelenő, nem helyeselhető tartalmú és stílusú ügyvédi kritikákról, ügyvédi megjelenésekről, de talán egyetérthetünk abban, hogy a 15.000 fős ügyvédi karnak ezrelékben is alig kimutatható az a néhány ügyvéd, aki visszaél az interneten és más hasonló fórumokon való megjelenéssel. Tehát ha ebben egyetértünk, akkor talán egyetértünk abban is, hogy az ügyvédi kar hivatásrend abszolút döntő többsége alkalmas arra a szerepre, amit az Alkotmánybíróság mondott ki jó pár évvel ezelőtt egy nagyon veretes határozatában, hogy az ügyvédség, mint hivatás az igazságszolgáltatás hivatásos segítő rendje, ennek megfelelően persze nem részese az igazságszolgáltatásnak, de annak szabályozott hivatásos segítője. Ha elfogadjuk, hogy az Alkotmánybíróságnak ez a megállapítása jelenleg is érvényes, akkor abból adódnak a kérdéseim, hogy az ügyvédi hivatással való kapcsolatnak a továbbfejlesztését, vagy esetleg úgy mondanám, hogy visszafejlesztését arra a szintre, amit ez megérdemelne, tervezi-e, ezen belül talán ketté is bontható: az egyik a szakmai kapcsolatok, a másik – nevezzük az egyszerűség kedvéért – igazgatási kapcsolatot.

A szakmai kapcsolatoknál arra gondolok, hogy olyan szakmai konferenciák, ahol nemcsak úgy szervezzük a konferenciákat, hogy a bírák maguk között és az ügyvédek maguk között, hanem helyt adunk annak, hogy egymással, egymás szempontjait megértsük, megértessük, az

oktatásba való aktívabb bekapcsolódás sokkal korábban, ennek nagyon szép példái voltak a ma már többször emlegetett Magyar Igazságügyi Akadémián is, nagyon sok olyan oktatás volt bírák részére, amelyet megnyitottak, persze meghatározott létszám erejéig az ügyvédeknek is. Mi ugye nyilvánvalóan soha nem vetemedtünk arra, hogy az ügyvédi képzésre a képzendők közé hívjunk meg bírákat, de most, hogy január 1-jétől nálunk is a kötelező továbbképzés beindul, ami egy egész extra feladat, nagyon jó lenne, ha számolhatnánk azzal, hogy a képzők között, úgy mondanám, minden akadály nélkül számolhatunk bírákra. Tehát, a megyei kamarák, amelyek bírót akarnak meghívni egy képzésre, nem ütköznek igazgatási akadályba, mert a megyei bírósági elnök azt mondja, hogy nem, köszönjük, integritás és egyéb bűvszavak mögé bújva, ne menjenek előadni bírák a kamarába.

Akkor áttérve az igazgatási kapcsolatokra, hát ki kell mondanom, hogy ott vannak sérelmeink, nem mondom, hogy nem voltak tárgyalások az elmúlt években, de nem sikerült áttörést elérnünk. Nincs itt ugyan a legfőbb ügyészség képviselője, de nem a hátuk mögött mondom, amit ezzel kapcsolatban mondok, hiszen több fórumon elmondtam, itt igenis egyértelműen sérelmezzük, amire egyébként tanácselnök úr is utalt, hogy az ügyészség ügyféli jogosítványokkal rendelkezik a büntetőügyben, nyilvánvalóan a polgári perben ugyanígy az ügyvéd, a büntetőügyben is kvázi ügyfélként nevesített önálló jogosítvánnyal, védő jogosítvánnyal, ez azonban az igazgatási elbírálásnál nem nyilvánul meg. Csak két példát mondok: egyes bíróságoknál a beléptetésnél megalázó különbség van a büszkén bevonuló ügyész, és az ügyvéd között, aki csomagátvizsgáláson és minden egyéb vizsgálaton köteles átesni. Szemben például a Kúriával, ahol gondolom azért eléggé vigyáznak a biztonságra. Itt az ügyvédek, mint ahogy a legtöbb bíróságon is, az ügyvédi igazolvány felmutatásával beléphetnek az épületbe. De mondhatom azt a példát is, hogy nyilván elképzelhetetlen, hogy egy ügyész nem tud telefonon odaszólni egy bírónak, vagy legalább a leírónak. Az ügyvédeknek ez a kapcsolat tartása, most visszafogottan fogalmazok, megnehezült. Már van olyan bíróság, ahol a leírot sem kapcsolják, kizárólag a félfogadási idő alatt, tehát 11.00 óráig az irodákat, amely lehetetlenné teszi a büntetőeljárásba írt tételes szabályok szerinti azonnali kimentést. Sorolhatnám, de nem akarom a kérdést elvinni egy ilyen idézőjelbe sérelmeknek a felsorolására.

Összefoglalva, azt kérdezem, hogy tanácselnök úr úgy kívánja, hogy minél távolabb legyen egymástól a bírói kar és az ügyvédség, vagy pedig, mint részvevője és alakítója, segítője az igazságszolgáltatásnak, szakmai kapcsolatokba közelebb tud kerülni egymáshoz és ilyen értelemben az igazgatási mesterséges akadályok is esetleg elháríthatók.

Dr. Senyei György Barna:

Én az ügyvédi kart tisztelem és becsülöm, sőt magam is ügyvédjelöltként kezdtem a pályámat, és ügyvédjelöltként is szakvizsgáztam. A félegyenlőség híve vagyok, az adminisztratív akadályok lebontásának is a híve vagyok, természetesen integritási sérelem nélkül. Tehát egyetérték azzal – de ez nyilván egy hosszabb egyeztetést igényel konkrétumok mellett, hiszen most csak tendenciákról tudunk beszélni – hogy a jogi képviselő egy fontos információt akár a tárgyalás előtt közölhessen telefonon, ennek nem lehet akadálya, és fontos, hogy a jegyzővel ezt közölhesse és arról hivatalos feljegyzés készüljön. A félegyenlőség híveként valóban amennyiben a bebocsátással kapcsolatban különbséget tapasztalhatunk, akkor ennek a felszámolása szükséges.

A képzéseken való részvétel, az előadástartásnak véleményem szerint elvi akadályja nincs és a hivatásrendek közötti együttműködést pedig szükségesnek tartom.

Dr. Bánáti János:

Elnézést, egyetlen egy kérdés, hogy jól értem-e azt akkor, ami az igazgatási és a bebocsátással kapcsolatban elhangzott, mert tényszerűen mondanom, hogy az elmúlt években megkezdett tárgyalások az OBH vezetésével ott futottak zátonyra, hogy az volt az OBH elnökszónyának, tehát a vezetésének akkor az álláspontja, hogy ez olyan értelemben a helyi bíróság vezetőjének a döntése, hogy az OBH ebbe még elvárás sem tud kibocsátani, de semmiképpen nem tudja utasítani a helyi bíróság, törvényszék vezetőjét. Tehát ez azt jelenti, hogy itt OBH jogosítvány alapján lehet valami általános eligazításra számolnunk. Én az eligazítás szót használom, direkt nem az utasítást.

Dr. Senyei György Barna:

Ezt hadd vizsgáljam meg. El kívánom hártani a jogszabályi keretek között az adminisztratív nehézségeket az igény érvényesítés, illetőleg a jogérvényesítés körében. Nem kívánom az ügyvédi kart korlátozni. Mindenkor a jogszabályi keretek között a párbeszéd híve vagyok, az ésszerű kérések teljesítésének nincs akadályja.

Dr. Oltai Judit Zsófia:

A Magyar Bírói Egyesület elnökeként tennék fel kérdéseket. Előjáróban nagy örömmel tapasztaltam, hogy Darák elnök úr is tett fel olyan kérdéseket, amelyek érintették a Magyar Bírói Egyesületet, annak jelenlegi helyzetét, illetőleg a jövőbeli terveit. Én szeretnék visszatérni egy-két kérdésre, mert én nem értettem pontosan, vagy a válaszban nem tér ki egészen pontosan. Darák elnök úr kérdezte azt, hogy a képzéseknél a bírák szakmai szerveződéseinek szán-e szerepet, és erre én nem emlékszem, hogy válaszolt volna.

Dr. Senyei György Barna:

Bevallom, hogy én sem, de véleményező szerepre mindenféleképpen számítok.

Dr. Oltai Judit Zsófia:

A következő kérdésem egy rendkívül összetett kérdés lesz, de nagyon egyszerűen fogalmazom meg: hogy kívánja megtölteni tartalommal a Bszi. 76. § (9) bekezdés c) pontjában írt azon feladatát, hogy biztosítja az érdekképviselet jogainak gyakorlását? Nem kérdeznék konkrétan, szeretném, hogyha ezt Ön fejtené ki, hogy milyen elképzelései vannak erről?

Dr. Senyei György Barna:

Az érdekképviseletnek a jelentőségét nem kívánom vitatni. Az érdekképviselet esetében szintén fontosnak tartom, hogy együttműködjünk, de meg kell állapítani ezeknek a kereteit. Alapvető fontosságú, hogy az érdekképviselet nem kerülhető meg. Az érdekképviseletnek, talán az együttműködésnek a jelentősége ott mutatkozik meg, hogy eredményes is legyen, hogy bizonyos szerepek ne cserélődjenek fel, és a valós érdekképviseleti tevékenységnek teljes mértékben helyt kívánok adni, adott esetben a honlapon is.

Dr. Oltai Judit Zsófia:

Szeretném, hogyha ezt kifejtene, hogy mi az a valós érdekképviselő?

Dr. Senyei György Barna:

Tehát, hogy valóban ne a vitákban való részvétel legyen a lényeg, hanem a problémákat vesse fel az érdekképviselő. Hol, milyen ponton talál kivetnivalót és arra milyen válaszokat igényel. Erre teljes mértékben nyitott vagyok.

Dr. Oltai Judit Zsófia:

Köszönöm szépen, megválaszolta gyakorlatilag az egyik következő kérdésemet, amit egy kicsit szeretném még, hogy kifejtene. Említést tett arról, hogy a jelszavak és a szavak enyhüljenek, a veszekedés és a kritika ne a nyilvánosság előtt zajlódjék majd a jövőben. Hogy képzelem el, hogy abban az esetben, ha az érdekképviselőnek bármiféle kritikai észrevétele van a központi igazgatás működésével kapcsolatban, akkor ezt milyen fórumon fogja tudni majd megtenni?

Dr. Senyei György Barna:

Személyes találkozással.

Dr. Oltai Judit Zsófia:

Nyitott-arra az esetre, ha megválasztásra kerül, a személyes egyeztetésekre?

Dr. Senyei György Barna:

Természetesen igen.

Dr. Oltai Judit Zsófia:

Kicsit konkretizálni szeretném a legelső kérdésemet, hogy hogyan kívánja tartalommal megtölteni. A mi álláspontunk szerint biztosítja az érdekképviselők jogainak gyakorlását, ez bizonyos tárgyi feltételeknek a biztosítását is jelenti. Ezzel kapcsolatosan szeretném a véleményét kérdezni, hogy tervezi-e, lát-e lehetőséget arra, hogy a MABIE működéséhez – amely a legnagyobb érdekképviselői szerve a bírácoknak, 1400 tagunk van a bírói szervezetben – biztosít-e valamiféle tárgyi feltételeket? Konkretizálva: székhely, helyiség használat, segéd személyzet, tárgyalási kedvezmény biztosítása, mint szakszervezeti jogokkal rendelkező, kommunikációs felületre pénzügyi támogatás. Ezekkel kapcsolatban mik az elképzelései?

Dr. Rochlitz Zoltán megállapítja, hogy 10 óra 45 perckor dr. Darák Péter visszaérkezett az ülésre.

Dr. Senyei György Barna:

Az elnök asszony által exponált jogszabályhely ezt kötelezettségként írja elő. Természetesen én nem zárkózom el az ésszerű igények teljesítésétől. A működéssel kapcsolatos igények és a rendelkezésre álló anyagi források közötti összhang megteremtése esetén segíteni szeretném. A rendelkezésre álló lehetőségek néha végesek, de adott esetben lehetségesnek gondolok

bizonyos anyagi támogatást, amennyiben ennek a feltételei fennállnak. Márpedig úgy tudom, hogy fennállnak, akkor ez lehetséges, igen.

Dr. Oltai Judit Zsófia:

Egy kérdésem lenne. A jogszabályi véleményezésbe az érdekképviselőket, illetőleg a szakmai szervezeteket milyen módon kívánja bevonni?

Dr. Senyei György Barna:

A jogszabály véleményezésbe azokra a jogszabályok véleményezésére gondolok az érdekképviselőket kapcsán, amelyek érdekképviselői tevékenységet érintenek. A jogszabály véleményezés nyitott a bírák számára általánosságban, adott esetben amennyiben például a fizetésemeléssel kapcsolatos, vagy bérrendezéssel kapcsolatos dolgok, ezért így gondolom. Érdekképviselői tevékenységgel összefüggő jogszabályváltozásra az érdekképviselő, mint egészen a véleménye szükséges.

Dr. Oltai Judit Zsófia:

Korrigálni szeretném a kérdést a legnagyobb tisztelet mellett. A Magyar Bírói Egyesület nem csak érdekképviselő, hanem szakmai és érdekképviselő testület. Alapszabályunk szerint szakmai feladatokat, illetőleg tevékenységet is ellátunk, ezért kérdeztem arra, hogy az egyéb jogszabályok véleményezése. Röviden megvilágítanám, hogy miért. Igazságügy miniszter asszonnyal volt a közel múltban egy találkozáson, ahol ő egyértelműen kifejezte azon igényét, hogy szeretné a bírósági szervezetből érkező javaslatokat egyben látni, tehát ne külön-külön csatornázzuk be a véleményünket az Igazságügyi Minisztériumba, hanem egybe fogalmazzuk meg. Ezért teszem fel ezt a kérdést, hogy arra az esetre, hogy ha jogszabály véleményezésre van lehetősége, vagy szükséges az OBH-nak, akkor abba a Magyar Bírói Egyesületet, mint szakmai szervezetet bevonja-e?

Dr. Senyei György Barna:

Nem látom akadályát.

Pótlólagos kérdések

Dr. Hilbert Edit:

Tanácselnök úr folyamatosan hangsúlyozta az együttműködés szerepét, de véleményem szerint ez az együttműködés nem olthatná ki a kritikus hangokat. Hiszen szerepe szerint az OBT is adott esetben szükséges mértékben kritizál, ugyanígy a MABIE is, ennek meg kell jelennie valahol. Én hangsúlyossá szeretném tenni a bíróságok központi honlapján való megjelenését az OBT-nek, hiszen a bíróságokat érintő szabályzatokat hoz. Megtapasztaltuk azt, hogy a Juhász Andor díjjal kapcsolatos szabályzatunk nem elérhető sehol sem, holott az elnököknek a szerint kellene eljárni a kitüntetésre való felterjesztésnél. A honlapon a jelenlétünk nem ízlésbeli kérdés, és nem függhet attól, hogy vajon kritikus hangot fogalmaz-e meg az OBT vagy sem, hanem egyszerűen, miután szerepünk van a bíróságok igazgatásában az Alaptörvényben és a Bszi-ben is szabályozott módon, ezért nekünk – az én álláspontom az, és az Ön véleményét szeretném hallani természetesen – meg kell jelennünk a bírósági honlapon.

Dr. Senyei György Barna:

Akkor lehet, hogy valamit nem mondtam el elég egyértelműen: természetesen állok rendelkezésre, természetesen megjelenhet. Hiszen szükségképpen, hogy ha van egy ellenőrzött és egy ellenőrző, azok között adott esetben nincs teljes harmónia, adott esetben lehetnek nyilván nézetkülönbségek. Ez nem jelent valamiféle kritikával szembeniséget, én azért gondoltam azt, hogy ezért ez maradjon meg a honlapon, illetőleg a bírósági szervezeten belül, házon belül. Ez olyan, minthogy egy családnak milyen a megítélése: akik csak csendben veszekednek otthon, vagy a szomszédok is hallják és látják; nyilván annak a családnak rosszabb a megítélése, akinek veszekedése a külvilágban zajlik. Természetesen kellenek konfliktusok, nézeteltérések is, hiszen amikor személyi kérdésekről van szó adott esetben még egy tanácson belül is majdnem össze tudunk veszni egy sima jogkérdésen is, természetesen nem minden helyzet azonos, de itt ez nem kifelé és nem az üzengetés, hanem a megbeszélés legyen ennek a problémarendszernek a fóruma. A Juhász Andor díjakat pedig ki kell osztani, mert sok tapasztalt bíró társunknak elmaradtak az elismerései, ez így problémás.

Dr. Vasvári Csaba:

Tanácselnök úr, amit Hilbert Edit kérdezett, ahhoz kapcsolódva szeretnék pontosítás végett visszakérdezni egy részkérdést. Arról beszéltünk, hogy mondjuk egy ünnepi összbírói értekezleteken az OBT képviselői részt vehetnek-e, felszólalhatnak-e úgy, ahogyan az korábban volt? Erre, ha jól emlékszem tanácselnök úr azt válaszolta, hogy amennyiben az együttműködés a cél, igen. Az OBT és az OBH egyaránt nevesítve van az Alaptörvényben. Minket az alkotmányozó együttműködésre ítelt. Ez nem kritika, vagy egyetértés kérdése, ez az alkotmányos kötelezettségünk, az OBH-nak is, és az OBT-nek is. A két szervezet természetes partnerei egymásnak. Ezért kérem, hogy ezt fejtsse ki bővebben, hogy jól értem-e, hogy Ön bármiféle feltételhez kötötten látja-e azt indokoltnak, hogy az OBT képviselője részt vegyen ezeken az összbírói értekezleteken, vagy ezt természetesnek tartja?

Dr. Senyei György Barna:

Természetesen nem, hiszen azt nem mondhatom, hogy „csak akkor tessék jönni, ha jót tetszik mondani”. Nyilván ilyen nincs. Ezt a pillanatnyilag neurotizált helyzetet nem szeretnék fenntartani, és azt szeretnék megkerülni, de természetesen ennek a gyakorlat visszaállításának nem látom akadályát. Ezt nem feltételként szabtam, nem szabhatok feltételt, ilyenként csak én a tartalmat próbáltam kicsit megvilágítani.

Dr. Matusik Tamás:

Részben reflektálva azokra, amiket elmondott tanácselnök úr, hogy a bürokrácia elnehezült a szakmában, és hogy arra törekszik, hogy a tradíció és a modernizáció együttesen tudjon érvényesülni a bírák körében. Azt is említette, hogy a túlzott „győzelmi kommunikáció”, amit mostanában tapasztalhattunk, az nem az ízlésének való, és abban abszolút egyetérték, hogy valóban nem volt az helyes. Az én álláspontom az, hogy ez háttérbe szorította azt, hogy a bírói kartól őszinte véleményeket tudjon kapni a központi igazgatás, nem mertek már kritikát megfogalmazni, mert azt látták, hogy minden tökéletes, minden csodálatos. Rátérek arra, amit kérdezni szeretnék: ez az elektronikus eljárásoknak a kérdésköre. Az nem vitás, hogy erre szükség van, hogy ez egy jó irány, hogy ez a jövő. Ezt sosem cáfolta senki sem. De azért azt is láttuk, hogy nagyon erőltetetten lett bevezetve, voltak nehézségek és a nehézségeket szóvá tevő

kollégákat gyakorlatilag nem hallgatták meg, kizárták őket, mert egyáltalán kritikát mertek megfogalmazni. Az OBT is foglalkozott ezzel a kérdéssel, hiszen közreműködünk az igazgatásban, voltak erről véleményeink, javaslataink, ezek is így lepattantak az OBH-ról, nem hallgatták meg ezeket. Jelenleg is van olyan gyakorlat, amiben nem tudunk megfelelni a törvényi előírásnak. A kérdésem leginkább ezzel kapcsolatos, illetve azzal, hogy bíróként nyilván van rálátása arra, hogy mikkel küzd egy bíró, látja azt is, hogy mikkel küzd mondjuk egy járásbíró a legalsóbb szinten, ugyanis én ezt a szintet képviselem az OBT-ben. Technikai, adminisztrációs kérdésekben, ügyintézési kérdésekben látok problémát, és az még a kérdésem, hogy az Ítélezést Támogató Rendszer januári bevezetésével megfelelően tartja-e a bírói kar arra való felkészülését, hogyha nem, lát-e ebben lehetőséget valamilyen eltérésre a jelenlegi tervektől?

Dr. Senyei György Barna:

Talán a felkészülés nem biztos, hogy maradéktalanul megvalósult, ezt át kell tekinteni és nyilván várom az álláspontot, hogy mivel lehet segíteni, mert az elektronikus kapcsolattartás felfoghatatlanul jó, nagyon hasznos. Amikor beállítunk egy tárgyalást, fél perc múlva megkapja a jogi képviselő és nem tértivevénnyel szaladozunk, és vagy megkapja, vagy nem. Ennek a rendszernek a sikere kétségtelen, amit bíró úr mondott, alapvető, azonban az eredményessége pillanatnyilag még hiányosságoktól szenved. Ebben segítséget is kérek, hogy hogyan lehetne fejleszteni. Én is volt, hogy szidtam a rendszert, mert van, amikor jó, de ez természetes, ez önmagában nem probléma. Van egy ilyen régi fogalom, de talán nem teljesen haszontalan: ez az építő kritika, ez lehet, hogy régi lemez, de nem teljesen lejárt.

Dr. Rochlitz Zoltán:

Van-e még valakinek kérdése? Én azt gondolom, hogy tényleg nagyon sokrétű és sok kérdés felmerült, én a magam részéről nagyon sok dolgot tudnék kiemelni, de talán, amit tanácselnök úr a vége felé mondott, hogy ez a fajta üzenet az OBH és az OBT között szűnjön meg, a jövőben ne így történjen a kommunikáció. Ahogy mi többször is kifejeztük, a bírói tanács ülése a helyszíne ezeknek a megbeszéléseknek.

Dr. Fatalin Judit:

Tervezi-e tanácselnök úr, hogy személyesen vesz részt az OBT ülésein vagy a helyetteseit küldi?

Dr. Senyei György Barna:

Én szeretnék eljönni. Megint azt mondom a felelőtlen ígéretes lenne azt mondanom, hogy biztosan minden OBT ülésre eljövök, de amennyiben lehetséges, akkor feltétlenül szeretném a személyes kapcsolatot tartani.

Dr. Rochlitz Zoltán:

Azt hiszem, mindannyiunk nevében mondhatom, hogy mi is nagyon örülnénk, hogyha megválasztása esetén tanácselnök úr személyesen részt venne az üléseinken.

Dr. Bánáti János:

Zárókérdésként, ezt a mai ülést is „ülésnek” tekinti, ugye?

Dr. Senyei György Barna:

Igen.

Dr. Rochlitz Zoltán:

Mi ebbe nem akartunk belemenni, ezért zárójelben megjegyezném, hogy az elmúlt egy hónap pozitív fejleményei dacára még a tegnapi napon is azt a hivatalos átiratot kapta a tanács az OBH elnökhelyettesétől, hogy a „találkozó” az OBH-t az elnökhelyettes fogja képviselni, tehát indokolt volt a kérdésfeltevés.

Dr. Vadász Viktor:

Annyit szeretnék hozzátenni, hogy valóban van egy olyan neuralgikus helyzet, amit együtt kell megoldani. Azt gondolom, hogy Önnek ebben azért lesz nagy szerepe, mert abban az esetben, hogyha tanácselnök úr megválasztásra kerül, akkor OBH elnökeként azonnal munkáltatói jogkört gyakorol azon személyek felett, akik sajnos nagyon aktív részesei voltak az elmúlt két évben annak, hogy ez így alakuljon. Az OBH elnökhelyetteseinek és az ítélőtáblák, törvényszékek elnökeinek fontos lesz, hogy Ön, mint munkáltató, milyen iránymutatást fog adni. Önön múlik, hogy olyan közlemények születnek-e, mint ami sajnos pénteken is kiadásra került, noha már azt hittük, hogy ezeken az időközön rég túl vagyunk. Az alapján, amit most mondott, úgy tűnik, hogy nem szeretné ezt folytatni, mi soha nem ezt szerettük volna.

Dr. Rochlitz Zoltán:

Azt szeretném kérni tanácselnök úr, hogyha esetleg van még olyan gondolat, amit nem tudott kifejtetni, akkor nagyon szívesen meghallgatjuk.

Dr. Senyei György Barna:

Ami esetleg kimaradt az előzetes terveimből, azokra a kérdéseikkel már ráirányítottak, úgyhogy, ha megengedik, csak megköszönöm, hogy meghallgattak. Köszönöm, hogy ennyit készültek, ennyi kérdéssel. Részemről ezt meghaladóan további nyilatkozatot nem kívánok tenni. Köszönöm szépen.

Dr. Rochlitz Zoltán:

Annyi technikai megjegyzésünk lenne még, hogy a korábban a menetrendet illetően úgy állapodott meg a tanács, hogy zártan tanácskozunk, azon a tanácselnök úr nem lehet jelen, de ezt követően a szavazás rész már nyilvános lesz, sőt név szerinti szavazás lesz, és az előzetes tanácskozás szerint 13.00 órakor kerülne sor a szavazásra.

Dr. Senyei György Barna:

Természetesen visszajövök.

Dr. Rochlitz Zoltán 11:03 órakor szünetet rendel el.

A zárt tanácskozásra – a tanácskozási joggal résztvevő személyek közül dr. Vízkelety Mariann, dr. Bánáti János, dr. Anka Tibor és dr. Oltai Judit részvételével – 11.30-tól 13.00-ig kerül sor.

A zárt tanácskozást követően 13.00 órakor az OBT folytatja az ülést.

A döntés kihirdetése

Dr. Rochlitz Zoltán ismerteti az 54/2019. (XII.4.) OBT határozat javaslatát, és név szerinti szavazást rendel el.

Dr. Darák Péter: Támogatom.

Dr. Hilbert Edit: Igen.

Dr. Szabó Sándor: Igen.

Dr. Fatalin Judit: Igen.

Dr. Rochlitz Zoltán: Igen.

Dr. Vasvári Csaba: Igen.

Dr. Léhmán Zoltán: Igen.

Dr. Vadász Viktor: Igen.

Dr. Gaider Bálint: Igen.

Dr. Matusik Tamás: Igen

Dr. Csontos Katalin: Igen.

Dr. Rochlitz Zoltán megállapítja, hogy az Országos Bírói Tanács egyhangú 11 szavazattal támogatja dr. Senyei György Barna megválasztását az Országos Bírói Hivatal elnökének tisztségére és kihirdeti a

54/2019. (XII.4.) OBT határozatot

Az Országos Bírói Tanács dr. Senyei György Barna fővárosi ítélőtáblai tanácselnök Országos Bírósági Hivatal elnöki tisztségre történő megválasztását támogatja.

INDOKOLÁS

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bsz.) 103. § (3) bekezdés a) pontja úgy rendelkezik, hogy az OBT személyes meghallgatás alapján az OBH elnökének tisztségére jelölt személyről előzetes véleményt nyilvánít.

Az Országos Bírói Tanács tagjai megismerték a jelölt szakmai önéletrajzát, meghallgatták a jelöltet és kérdéseket intéztek hozzá. Az Országos Bírói Tanács az ülésen tanácskozási joggal résztvevő személyek véleményét is megismerve, döntése kialakításában az alábbiakat vette figyelembe.

A jelölt kinyilvánította, hogy új alapokra kívánja helyezni az Országos Bírói Tanáccsal való együttműködést. Az igazságszolgáltatást a békeesség és rend kell jellemezze. Az Országos Bírói Tanács és az Országos Bírósági Hivatal nem ellenfelei egymásnak, együttműködésük a

bíróságok törvényes működésének feltétele. Hangsúlyozta, hogy személyesen kíván jelen lenni az OBТ ülésein.

A jelölt a bírói hivatás tradicionális értékeit és az ítélkezési tapasztalat fontosságát hangsúlyozta. Utalt arra is, hogy ennek az elvnek a bírói kinevezés, a vezetői kiválasztás, valamint a bírák képzésében is előtérbe kell kerülnie. Szükséges elválasztani a szakmai és igazgatási feladatokat.

Fontosnak tartotta a bírák központi színhelyű képzéseinek visszaállítását és szakmai szempontok érvényesítését a képzők kiválasztásában. A kezdő bírák képzésében a hangsúlyt inkább az instruktori képzésre szeretné helyezni.

Kifejtette, hogy úgy kíván eljárni, hogy a szervezet működését a jövőben a törvényesség jellemezze, és emiatt az eredménytelenné nyilvánításokat a pályázatok kapcsán a jövőben elkerülendőnek tartja.

Célja, hogy a bíróságról tájékoztató hírek a jövőben az ítélkezéstről szóljanak.

Az Országos Bírói Tanács a jelölt szakmai elképzeléseit meggyőzőnek találta és támogatta.

Dr. Senyei György Barna:

Köszönöm a bizalmat. Arra törekszem, hogy ne a szavak, hanem a tettek folytatódjanak.

Ezt követően 13.10 órakor Dr. Rochlitz Zoltán szünetet rendel el.

dr. Rochlitz Zoltán
az OBТ elnöke

Németh Andrea
jegyzőkönyvvezető

